HURMA

N:o 4/1979

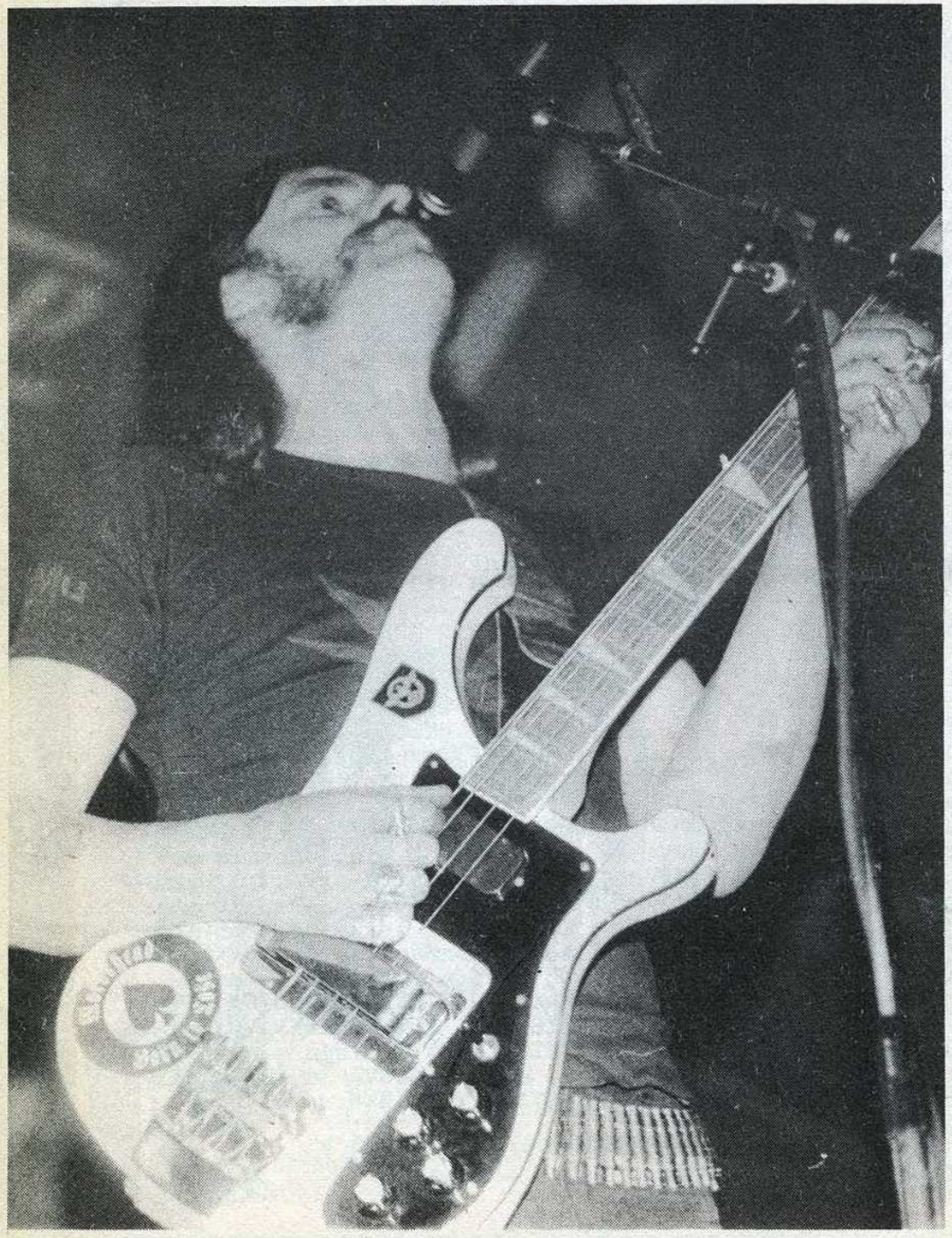

SEHR SCHNELL

LOKE-
ROITU
MINEN

u-
sarja
kuva

Waldemar
Wallenius

HINTA
3,50

MOTORHEAD

ÄLKÄÄ LOKEROIKO / LOKEROITUKO!

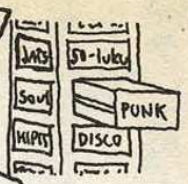

Ihmiset pyrkivät aina käsittelemään vastaanottamansa tietoaineksen; tapahtuu yleistämistä ja erojen oppimista. Asiat ja ihmiset luokitellaan, jaotellaan, eritellään, ryhmitellään, ositellaan, numeroidaan, asetetaan arvojärjestykseen jne ja lopuksi ne suljetaan tylysti jo valmiiseen mielen lokeroon. Jos jokin uusi ilmiö ei tahdo sovinnolla sopia vanhaan kaavaan, se muokataan mielessä sopivaksi, sillä valmis lokerikko koetaan liian arvokkaaksi rikkoa. Juuri tämä ilmiö tekee kaiken kaavoittuneen ajattelun kyseenalaiseksi; se vääristää informaatiota ja on omiaan myös tukahduttamaan luomista. Luominenhan on puhtaimmillaan mm kaavoittuneen ajattelun raja-aitojen kaatamista, eikä suinkaan mitään upo-uusien lokeroiden kehittämistä

Lokeroitunut ajattelu on nykyään oikeastaan ihannemalli, sillä tätä "järjestelmällisyyttä" pidetään tieteellisen ajattelun perustana, ja jokainenhan toki tietää, miten fiksua on ajatella tieteellisesti. Turhan usein vain unohdetaan, että monet tieteen suuret keksinnöt on tehty sattumalta l. vahingossa tai intuitiivisen oivalluksen kautta eikä suinkaan vanhoja pölyisiä lokeroita tonkimalla. Sitäpaitsi edesvastuuton järjestelmällistyttäminen johtaa/on johtamassa meitä teknokulttuuriin, jossa numerokoodit ja reikäkortit eivät anna sijaa inhimillisille tunteille- tämä ei ole sciense fictiota vaan se on osin totta jo nyt, eikä tulevaisuuden ennustamiseen tarvita mitään erityisiä lahjoja.

Asioiden kaavamaisesta lokeroimisesta meidän olisi välttämätöntä päästä eroon ja luoda uusi elämänasenne ja -muoto joka perustuisi enemmän ihmisen henkisiin tarpeisiin kuin aineelliseen kerskakulutukseen.

Ikävä kyllä täytyy todeta, että nykyinen punkkulttuuri on vaarassa kaavoittua. Jo nyt on punkeilla melko selvä image (hakaneulat, rintamerkit jne), käyttäytymismallit ovat yhdenmukaisia, bändit alkavat toistaa itseään ja toisiaan(ei kaikki) ja punklehdetkin ovat saaneet ihannemuotonsa(Hurma ei kuuleman mukaan voi olla punk, koska se ei ole ylihauska eikä käsinkirjoitettu?)

Punk ilmiönä suljetaan aivan varmasti ahtaaseen lokeroon ja jätetään sinne, ellemme me tee jatkuvasti kaikkeamme sen estämiseksi (ehkä se lokeroidaan kaikesta huolimatta...). Meidän täytyy JATKUVASTI KAIKIN VOIMIN pyrkiä MURTAMAAN niitä AHTAITA RAJOJA, JOILLA PUNK PYRITÄÄN AITAAMAAN! Mikäli se onnistuu, mikäli punk kykenee yhä uudelleen osoittamaan elinvoimaisuutensa olemme ehkä luoneet pienen palan perustaa, jolta on hyvä lähteä kehittämään ihmisen henkistä maailmaa(ei pidä unohtaa aineellista tasa-arvoa≠yltäkyllläisyyttä joka on henkisenkin kehityksen perusta),tehdä hänen tajunnastaan JATKUVAN TIETOISUUDEN pohjalta toimiva KAAVOIHIN KANGISTUMATON,IDEOIDEN JA KOKEMUSTEN AVOIN TAISTELUKENTTÄ. Toisin sanoen saada aikaan LUOVA ja ennenkaikkea VAPAA IHMINEN.

J.K.

HURMAN TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA:	TEPPO NÄTTILÄ (pirkkala)
TOIMITUSNEUVOSTO:	ARI HARMANEN (jyväskylä)
	JOUNI KALLIOLUOMA (vantaa)
	JUMBO NÄTTILÄ (pirkkala)
ERIKOISTOIMITTAJA:	JORMA PÄRSSINEN (tampere)
AVUSTAJAT:	PETRI WESTELIN (pirkkala)
	MARTTI TIAINEN (lappeenranta)
	JARSKI KALLIOLUOMA (pirkkala)
	VELI AHONEN (kuopio)
TOIMITUKSEN OSOITE:	HURMA/TEPPO NÄTTILÄ
	PERKIÖNTIE 12
	33960 PIRKKALA 6
PAINOPAIKKA:	LEHTIJUSSI OY (pirkkala)
IRTONUMEROIDEN MYYNTI:	
	EPE'S MUSIC SHOP (tampere)
	ORIGINAL RECORDS (tampere, kouvola, lappeenranta, kuopio)
	MUSIC ETC. (tampere)
	TIVARI (jyväskylä)
	LEVYMYYNTI (turku)

— KUIVA MAINOS HURMAN TYYLIIN —

KUUN VAIHTEESSA ILMESTYY 200 KPL

HURMA-BANDin Esikois-EP:tä

'TAHDON TAKAISIN' (Humus 1)

SISÄLTÄÄ NELJÄ (4) MUSIIKKI-KAPPALETTA

Lähetä 10:- + 2 mk postimerkki osoitteeseen HURMA/Teppo Nättilä Perkiöntie 12 33960 Pirkkala 6

Ep on äänitetty 26.9.'79 MSL-Studiolla

Suomen kallein omakustannuslevyfloppi?

Motorhead — oh yeah

Juhannuksena Hurman idoli-yhtye Motorhead oli Punkaharjulla. Myös Hurman idoli-toimitus oli nelihenkisenä paikalla. Ensimmäisen päivän nimi oli Perjantai. Paikalla oli paljon kaikenlaisia tunnustuksellisia, mutta kaikki säilyttivät hyvin malttinsa. Pelle sen sijaan oli tavallisen energinen, oikeastaan ainoa joka säväytti. Lisäksi hankimme Lemmyltä haastattelulupauksen.

HAASTATTELUKO ?
MINÄKÖ ?
TEILLEKÖ ?

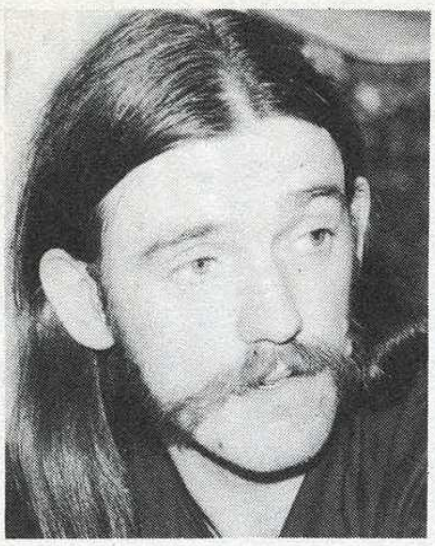

Toisen päivän kotimaisista ei muut innostaneet kuin Hurriganes. Mutta sitä ennen olivat toimittajamme minä ja Jumbo keskustelleet Lemmyn kanssa nyt jo legendaarisessa asuntovaunussa.

H: Miksi sinä lähdit Hawkwindistä ?
L: Mut erotettiin. En mä lähtenyt. Ne käski mun mennä. On hyvä idis lähtee kun ne käskee sun lähtee.
H: Joten päätit perustaa oman yhtyeen ?
L: Joo, oikein. Mää vaan aattelin, että haluisin pelata vähän Rock 'n' rollia Ensin mää halusin saada MC 5:n tapasen ryhmän. Mulla olis ollu viis ihmistä siinä. Siihen piti tulla toinen kitaristi Eddyn kanssa, mut ei se pelannu, Larry Wallis.
H: Me olemme ihmetelleet kuinka kolme miestä saa aikaan sellaisen metelin kuin te ?
L: Me vaan väännetään vahvistimet kovalle.
H: Tarkoitan, että teillä on hyvin täyteläinen sointi, aivan kuin yhtyeessä olisi seitsemän ihmistä.
L: Mä soitan akordeja bassolla. Three string drawings. Maybe an open string too drawing. (Tai jotain sen tapasta)
H: Mitä äänestäsi ?
L: Se ei oo kovin hyvä.
H: Sanoisin, että se ei ole klassinen rock-ääni (kenellä on ?)
L: Mää vaan huudan, tiätsä.
H: Sitähän kaikki tekee nykyään.
L: Niin tosiaan.
H: Mitä mieltä olet Uudesta aallosta Englannissa ?
L: Mä tykkään Damnedistä. Damned on yks mun suosikki yhtyeistä.
H: Onko sinulla jotain yhteyksiä, kuten ystäviä jne ?
L: Mää oon Damnedien hyvä kamu ja me tehtiin levy, Motorhead ja Damned yhdessä. Seittemän ihmistä kaikkiaan. Se tulee ulos kohta. Ja kun Damned ensin tuli takasin uudestaan perustettuna kun ne oli hajonnu, sitten ne tuli takasin Damnedinä, eiku ne tuli takasin Doomedina, mää soitin bassoo ekalla keikalla.
H: Näitkö teddyt ?
L: Näimmä Jam Rock Bandin.
H: Tarkoitan yleisöä.
L: Joo.
H: Onko Englannissa vastaavaa ?
L: Ei monia, muutamia. Se on tosi outoa. Koska mä olin Teddy-boy. Mä olin n. 14. Mulla oli kuteet ja kaikki. Mä kuulin kutsun.
H: Nyt sinä et näytä teddyltä.
L: Mää oon liian vitun vanha.

(Roudari: Lopeta valehtelu, et sää voi kusettaa pieniä poikia niinkuin noi, etsä voi olla niin julma. Shh sanoo Lemmy, niin että Hurma ei huomaa. Kuten huomaatte Lemmy on myös kova satu-setä. Sitäpaitsi osoittaa huonoa huumorintajua valehdella Hurmalle.)

KIPERIÄ KYSYMYKSIÄ, TÄYTYY VÄHÄN MIETTIÄ. / TYPERIÄ KYSYMYKSIÄ, ON TÄSSÄ NAURUSSA PITELEMISTÄ

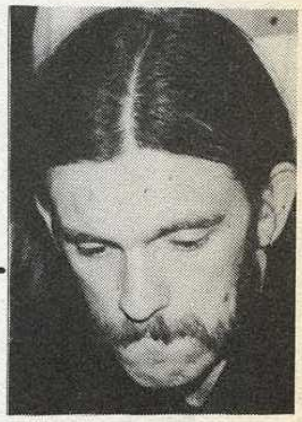

H: Kutsuisitteko itseänne ainoaksi heavy-rock yhtyeeksi nykyään. Tosi heavy-rock yhtyeeksi ?
L: Me ollaan vaan Motorhead-yhtye.

(Roudari: Sano niille, että tulee suuteleen mun munaa).

L: Huööö. Ootteks te kuullu Motorhead huudon. Graham tee mulle Motorhead huuto.

(Uuuöäääär. Kiss my ass. Se on romanttinen huuto).

L: Täällä on tosi kauniita tipuja, mutta ne ei halua nussia. Ne vaan tykkää kulkee ympäriinsä tällai ja heiluttaa persettä ja mennä tissit pystyssä. Ne ei halua tehdä mitään muuta.

H: Ehkä sinä et ole tarpeeksi iso nimi täällä. Tuleeko sinusta koskaan kuuluisa ?

L: Mää oon kuuluisa nyt. Mää en oo rikas.

H: Minun mielestäni et ole kuuluisa.

L: Mää tykkään, että mä oon kuuluisa, en täällä. Mutta ollaanhan me festivaalien ykkösbändi, mikä ei oo huonosti. Niin että ehkä me ollaan pikkasen kuuluisia.

H: Te olette jonkinlainen kulttiyhtye sanoisin.

L: Joo, niin se alkoi. Englannissa se on leviämässä, tavottanu enemmän ihmisiä, luulisin. Ei missään muualla, ehkä Ranska on OK. Me keikkailtiin Ranskassa pari viikkoo sitten. Se oli tosi hyvää.

H: Mitä reggaesta ?

L: Reggae ? Ei.

H: Miksi ei ?

L: Emmä tiedä, mä en vaan tykkää siitä. Mää oon yrittäny pitää siitä, mää oon kuunnellu sitä paljon. Mää oon yrittäny ymmärtää sitä, mää koen sen perin tylsäksi ja pitkäveteiseksi. Mmtsä, mmtsä ja kaikki se paska. Unohda se.

(Sitten Hurman toimittaja ei osaa englantia).

H: Miksi sinä tulit tänne eilen ?

L: Mää olin täällä eilen.

H: Sinä olit täällä, miksi et tullut tänään ?

L: Mää tulin tänään.

H: Sinä et tullut eilen ?

L: Joo, mää olin täällä molempina päivinä.

H: Miksi sinä tulit eilen ?

L: Muuten mun ois täytyny olla hotellissa, se on hyvin tylsää. (Kuten olemme saaneet huomata). Joten tulin kattoon jos saisin nussia, mutta en onnistunut. Tulin kattoon yhtyeitä.

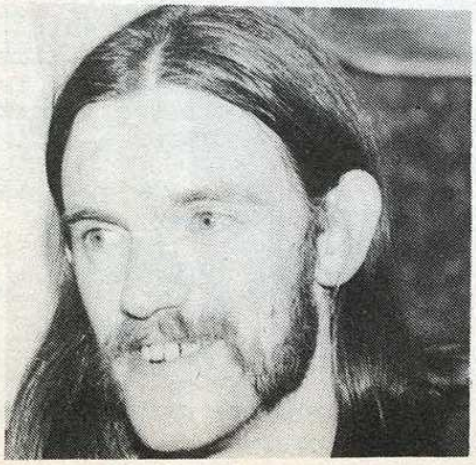

NÄIN ONNELLISIA OVAT MUUSIKOT, KUN PÄÄSEVÄT HURMAN HAASTATTELTAVAKSI

H: Piditkö niistä ?

L: Joo, ne oli OK. Mää tykkäsin Whirlwindistä eniten, luulisin. Mää näin vain suunnilleen kolme muuta yhtyettä.

H: Ehkä ongelmana on se, että et ymmärrä suomalaisten yhtyeiitten sanoja. Meillä on myös vaikeuksia saada selvää teidän sanoistanne.

L: Joo.

H: Saavatko ihmiset Englannissa selvää teidän sanoistanne ?

L: Ei aina, se on mun ihastuttava ääneni. Äärh. Mää oon ainoa joka laulaa. Ja sen takia mun ääni on tosi ääh. Mun kurkku on tosi paha joskus. Kuulostaa tosi karkealta. (Siinä kuulitte levyraatilaiset).

H: Louie,Louie on kappale josta kukaan ei voi tehdä huonoa versiota.

L: Mää oon kuullu muutaman. Yks yhtye jonka nimi on Johnny and the Desperates (tai jotain sinne päin), harjottelemassa. Liian vitun kamalaa, puoli tuntia. Puoli tuntia Louie, Louie. Jeesus se on hirveetä.

H: Mitä mieltä olet teidän toisesta albumista Overkillistä. Onko se parempi kuin ensimmäinen ?

L: Joo, luulisin. Mun mielestäni se on parempi, mutta monet pitävät ekaa parempana.

(Hurman toimittaja kuulee ääntä. Kuka siellä ön ? Hurriganes. L: Hurriganes, mun täytyy mennä kattoon Hurriganes. Sopiiko. Tekee lähtöä. Ei se ny varmaan takasin tuu. Lähetään helvettiin. Kyllä siitä jotain saa)

(Mikään tässä ei ole keksittyä, se on suoraan nauhalta. Hurman jätkät on vaan niin tyhmiä. Eikä Lemmykään ole mikään valoaivo).

Sitten mentiin kuunteleen Gaaneja. Ne oli taas vanhassa Alppu,Remu,Cisse kokoonpanossa. Niillä oli kova meno päällä, varsinkin Cisse ei tienny miten päin olis ollu. Musiikkikin oli oikeinmenevää ja voimallista, paitsi hitaat ei sopinu. Alppu on superkitaristi, se saa kitaran elään rajattoman sävykkäästi ja tunteella. Ei tällasia ole uuden aallon bändeissä, eikä tarvitakkaan. Remu on yllättävän kova rumpali, sanoi päätoimittaja. Cissen laulu on parantunut. Hyvä ryhmä, mutta ei ne ikinä esim. Pen Leen tasolle pääse

Myöhemmin esiintyi Wilkon Soldi Senders. Keikka meni läpi ilmeisen rutiininomaisesti, mutta kyllä Wilko on aika velho kitaransa kanssa. Dylan-piisejä oli muistaakseni neljä Yleisökin oli kohtuullisen innoissaan.Hurriganesien aikana vielä

innoissaammin. Pellen aikana kaikista innoissaimmin.

Ilmeisesti kaksipäiväinen juhlinta ei sovi suomalaiselle ruumiinrakenteelle. Kun Motorhead 11 maissa tuli lavalle oli osa yleisöstä jo poistunut. Kun MH aloitti suurin osa lähti meneen ja onhan MH aika paljon vaativampaa kuin joku Solid Senders. Motorhead on kyllä perin heviä. Äänivalli on suoranaisesti reiätön. Ei siitä paljon sävyjä erota, mutta ei ole tarkoituskaan. On se silti jotenkin melodista. Lemmyn raakkuva laulu sopii kuin nappi napinreikään. Hevi on kyllä sitä todellista rock-musiikkia. Siitä innostuu oli se sitten muodissa tai ei. Sen tahdissa ? on hyvä retkutella päätä vaikka mihin ilmansuuntaan ja tehdä kaikenlaisia liikesarjoja. Lemmyn lavaliikehdintä oli pitkää harppomista lavan reunasta toiseen. Hurman toimituksen ja muutaman muun pogoilijan innostamana Lemmykin yritti pientä tasajalkahyppelyä, se ei ollut kaunista. Kitaristi seisoi ja rumpali istu. Ne on kyllä hurjan näköistä porukkaa. Roudareita myöten kaikki on pitkiä, pitkätukkaisia ja mustavaatteisia.

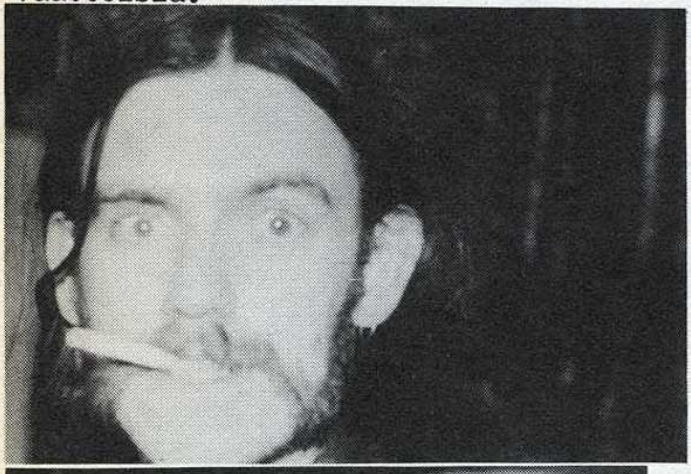

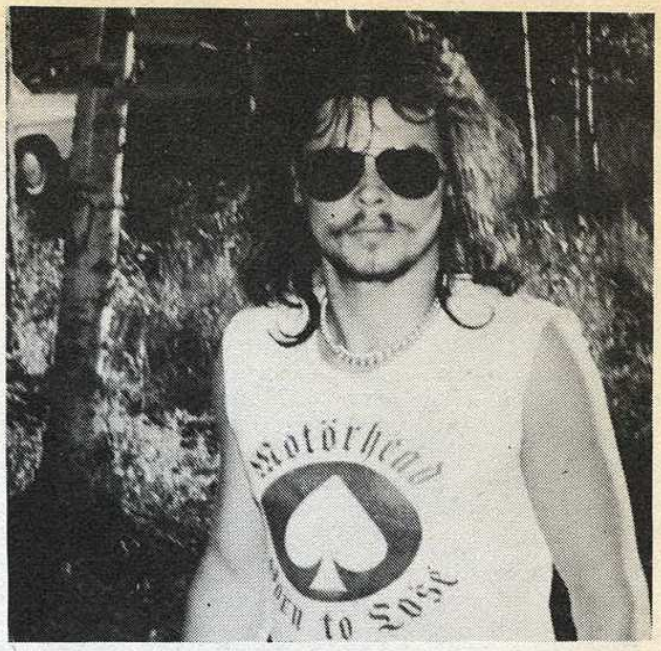

Yleisöä oli vähän ja se oli innotonta. Motorhead ilmoittikin syvästi halveksivansa moisia hapannaamoja. Soitti ne encoren.

LE DISCOQRAFIQUE DE MOTORHEAD

LP:t Motörhead
Overkill
singlet: Leavin' here/White line fever
Motorhead/City kids
Louie,Louie/Tear ya down
Overkill/Too late,too late
No class/Like a nightmare

Mukana myös mm. riemukkailla kokoelmilla. Ei tosin kappaleita joita ei löytyisi MH:n omilta levyiltä. Osta.
Hits greatest stiffs
Geef voor New Wave
Catch a wave
A bunch of Stiffs
jne.

JUTUN KASASI PAPERILLE PETRI VESTELIN. HAASTATTELIJOINA TOIMI PETRI & JUMBO. VALOKUVAT OTTI SAMULI "SMILE" SALO

MOTORHEAD LIVE

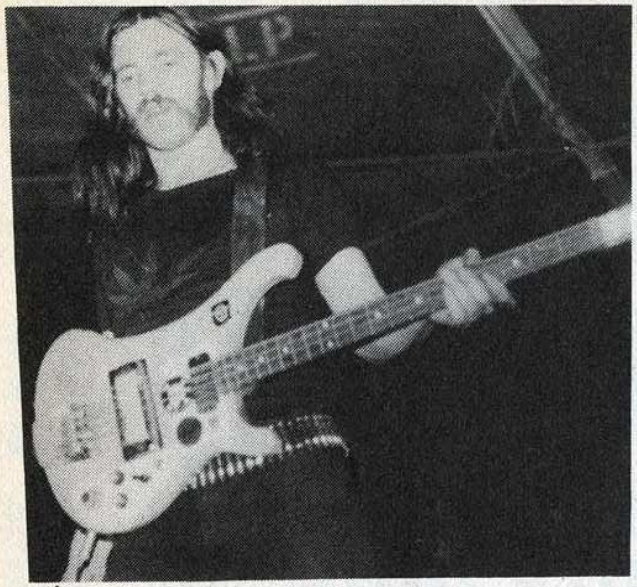

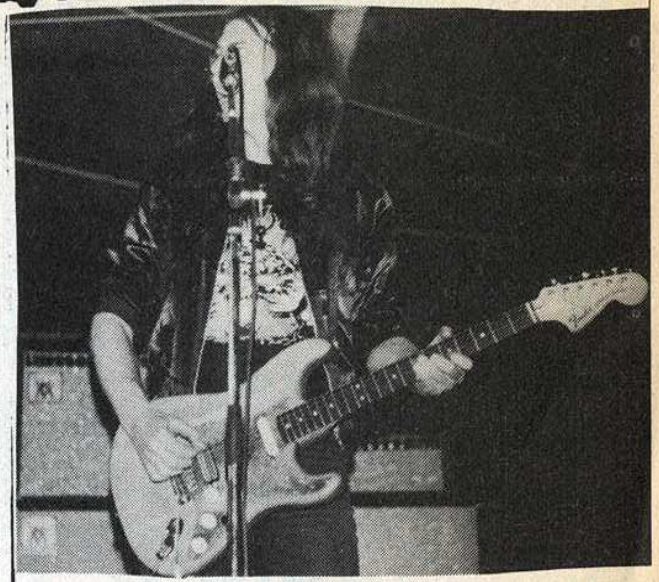

Kurt Pasi "Sarmi" Soto

PARATIISIN LINTU

Otsikon tähän juttuun sain hra Martin Laingilta, joka kirjassaan "Kokemisen politiikka - Paratiisin lintu" pohtii laajasti mielenterveyden ongelmia ja syitä erilaisiin henkisiin sekoamisiin. Valottaessaan yhteiskunnallisten epäkohtien taustaa Laing päätyy ikivanhoihin ratkaisuihin ongelmien selvittämiseksi, näitä ratkaisuja ovat myös eräät ihmiskunnan historian suurimmat filosofit esitelleet, esim. Platon, Hegel, Steiner ja suomalaisista Snellman ja Ervast (tietenkin nämä kaikki nerot ovat esittäneet asiansa omalla tavallaan, omalta kokemuspohjaltaan lähtien). Kuten Laing sen niin selvästi sanoo, on suurin osa ihmisistä unohtanut oman jumalaisen alkuperänsä, on tapahtunut ihmistietoisuuden kehityksen kannalta välttämätön vieraantuminen todellisimmasta Itsestä - mutta nyt alkaa taas olla korkea aika palauttaa tietoisuuteen se, mikä kadotettu on.

Jo viisas mies nimeltä Gautama Buddha (=valaistunut) aikoinaan ymmärsi, mistä ihmiselämän syvimmät ongelmat johtuvat. Buddha käsitti, että ihmiset luovat toimintansa perustaksi valtavan määrän erilaisia harhakuvia omasta minästään, ympäröivästä maailmasta - olemisensa turvatakseen ihmiset tarrautuvat näihin harhoihinsa. Mitä muutakaan tämä lisääntyvä kertskakulutus ja jatkuva soittiminen on kuin onnen etsimistä sieltä mistä sitä löytyy hyvin vähän tai ei ollenkaan? Buddhan mielestä tosi onni ja vapaus löytyy rakkaudesta ja säälistä KAIKKEA olemassaolevaa kohtaan. Täyttämällä sielunsa rakkaudella ja säälillä ihminen voi aukaista itsensä laajenevalle kokemiselle, löytyy syvä oivallus siitä, että ihminen on jatkuvasti kehittyvä olento, niin kuin kaikki muutkin olennot.

Mitä on nykyinen kasvatus ja ns. tavallinen elämä? Rajoittuneet ihmiset rajoittavat toisten ihmisten, vielä "puhtaassa" kehitysvaiheessa olevien lasten , elämää kavoittunein kielloin, asenteilla, rutinoidulla elämänmuodolla murhataan lapsi häkkisänkyynsä. Ikävintä on, että monilta ihmisiltä puuttuu nykyään jopa tietoinen tahto ymmärtää ihmistä ja maailmaa. Liian monet luottavat siihen, että puolue/kirkko/"viisaat auktoriteetit" ymmärtävät asiat paremmin kuin me, "tavalliset ihmiset". Ajattelu on kuitenkin aina yksilöllistä, luovaa toimintaa ja tokihan meillä kaikilla on aivot päässämme, joten siitä vaan hyrräämään...

Anarkia -jutun idean monet olivat käsittäneet väärin, kuten esim. Joukkohauta -lehdessä ollut kritiikki osoitti. Ei anarkia todellakaan ole mikään utopia tai mieletön haavekuva, vaan se on lähtökohta ajattelulle, lähtökohta AJATTELUN VAPAUTUMISELLE rajoittavista kahleista, vanhoista kaavoista. Niin, kaikki on tietenkin kiinni siitä, minkälaisen sisällön itsekukin suvaitsee käsitteelle "anarkia" antaa; minulle anarkia merkitsee laajenevaa kokemista, niinkuin yksi tunnettu anarkisti sen on sanonut -"rakkautta yhä syventyvää..." Myös Martin Laing on tosi anarkisti, vaikka hän ei puhukaan mitään anarkiasta-mutta vapaa, ennakkoluuloton kokeminen on sitä. En tietenkään väitä, että itsekään pystyisin kokemaan asioita TÄYSIN VAPAASTI, mutta siihen on pyrittävä.

Tärkeätä on muistaa, että ketään ihmistä ei voida pakottaa avautumaan ja laajentamaan elämänsä sisältöä. Ihmisen tahto on pyhä-kukin voi itse päättää, vaikuttaako hänen tahdossaan viha vai rakkaus, positiivinen vai negatiivinen energia. Päivittäinen yhteiskuntaelämämme todistaa kuitenkin päinvastaista:ihmisten tahtoon vaikutetaan suoraan mm. kasvatuksella ja mainonnalla. Ihmisellä on tahtonsa käytössä valtavia voimia, ja nykyaikaiseen tapaan vääristynyt kommunikointi pitää ihmiskunnan tiellä kohti ydinsotaa. No, nykyiset vaikuttajamme eivät varmaankaan aina tiedä, mitä tekevät...

Ei ongelma ole ihmisen ulkopuolella, maailmassa on omat lakinsa eikä ihminen voi sitä muuttaa. Ihmisen luonnollista kehitystä vastustava rajoittuneisuus , totaalisen elämisen pelko ja ennekaikkea VASTUUN PAKOILEMINEN ovat ongelmia, jotka itsekunkin tulisi ratkaista pysyvästi oman ja muiden elämän iloksi. Repikäämme rikki se ruosteinen ahdasmielisyyden kahle, joka meissä vielä on kokemista ja tajunnan laajenemista jarruttavana voimana.

A.H

ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ

ERÄÄNÄ PÄIVÄNÄ SAHASIN PÄÄNI HALKI.

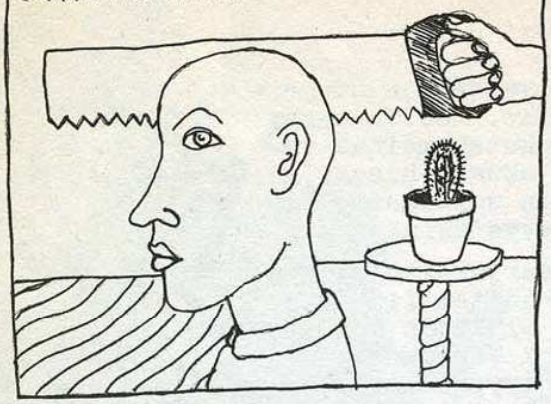

OSTIN UUDET KELLOT JA SAIN TÖITÄ FIRMASTA.

KERRAN JOHTAJA KÄVELI OHITSENI.

KOIN SUUNNATTOMIA PSYKEDEELISIÄ NÄKYJÄ.

SILLOIN TIESIN: JOS TEKISIN TYÖNI KUNNOLLA, NÄKISIN JOHTAJAN KENTIES TOISTEKIN.

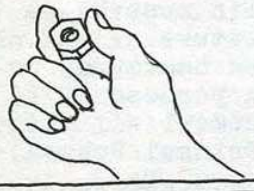

TOISAALTA ULKONA KUTSUI RUNOILIJAN VAPAUS.

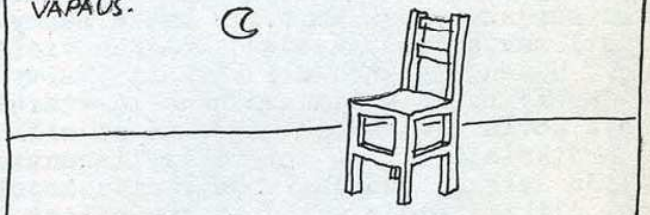

RATKAISUN TEKO OLI VAIKEAA, TUKKANI ALKOI KASVAA.

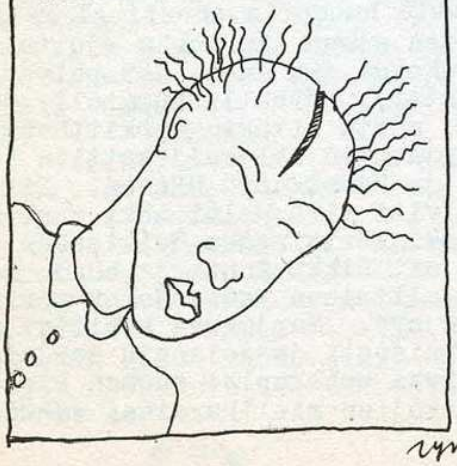

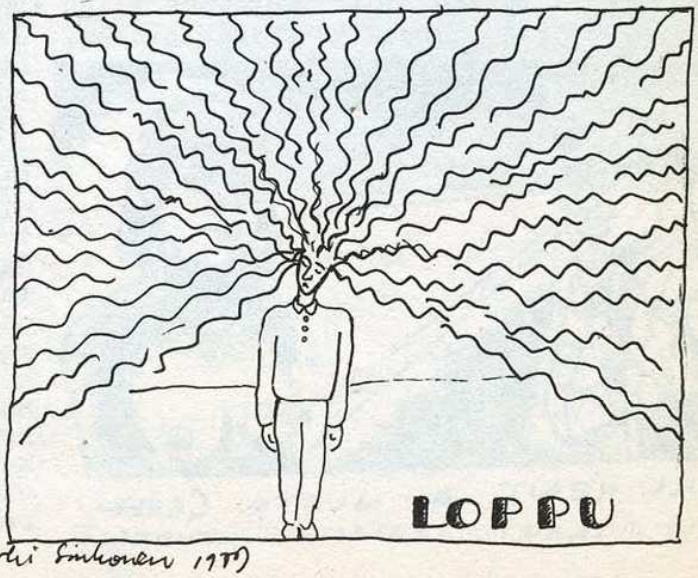

Lyrki Linkonen 1975

UNDERGROUND-SARJAKUVA

U-SARJIS: MITÄ JA MIKSI?

ONKO CRUMB SANUT VAIKUTTEITA VUOSISADAN ALUN SARJAKUVISTA?

Mitä lie, jotain kieroutunutta pornoa, väkivaltaa ja huumeita, jotain sellaista joka ei sovellu lapsille. Jotta u-sarjakuvan, sen vaikutteet ja kehityksen jotenkuten meinaa ymmärtää, on parasta pikkaisen vilkaista sarjakuvan historiaa, etenkin kun sarjakuva oli aikoinaan hyvinkin vapaamuotoista ja sitten taas niin saatanan rajoitettua, syystäkin?

En tiedä onko elokuvalla mitään tekemistä sarjakuvan synnyn kanssa, mutta ensimmäiset elokuvaesitykset näytettiin 1895 ja seuraavana vuonna alkoi sitten ilmestyä elokuvan sukulaistaidemuoto sarjakuva Pulitzarin New York World -lehdessä. Sarjis oli Yellow Kid ja sille oli tyypillistä slangi ja vahingonilo/vahingontuottamisen ilo toisille. Selviä u-sarjakuvan merkkejä. Eihän tuo taas mikään ihme ollut, sillä sarjakuva oli rahvaan kulttuuria. Kohtapuolin alkoi ilmestyä Happy Hooligan, jossa neekereillä oli kierot tihrusilmät, suuri kuonomainen suu ja säilykepurkki päähineenä ja heitä vejätettiin jatkuvasti. Aivan kuin Crumbin "rasistiset" sarjat. Sitten oli vielä Upside-Down -sarjakuva, jota luettiin ensin normaalisti ja kun lehti käännettiin sarjis jatkui. Vertaa u-mies Victor Moscoson sarjoihin, joista sivumennen sanoen en ymmärrä mitään. Little Nemo in Slumberland -sarja oli seikkailu unien maailmassa ja siellähän voi sattua mitä tahansa. Jonkinlainen yhteys esim. Freak Brothersien huume- ja unimatkoihin. "What a weird dream I had."

MASSATUOTANNOSTA PASKATUOTANTOON

Sarjisten pioneeriaika päättyi n. 1915, jolloin sarjakuvaa alkoivat levittää syndikaatit. Sarjakuva siirtyi hiljalleen "ketään ärsyttämättömään keskityyliin" =tasapaksuiseen latteuteen. Sarjakuvasta tuli massatuotantoa. Kiinnostavaakin sarjakuvaa julkaistiin kuten Banny Google (Kalle Kehveli), joka uudisti kovasti sarjakuvasanastoa ja olihan vielä Martin Branner mm. Kulmalan kavereineen. Hänen tyylinsä oli kovasti yksityiskohtiin menevää ja väitetään Crumbin ja Jayzay Lynchin saaneen häneltä etäisiä vaikutuksia. Ei näistä sarjakuvista ole kovin mielekästä kirjoittaa, sillä niiden saatavuus on ihan nollilla. Mutta sarjiksista löytyi jo eri tyylisuuntia kuten perhesarja (á la Vihtori ja Klaara) ja seikkailusarjat. Seikkailusarjoissa huumori oli olemattomissa, mutta juoni olikin jotain uutta (ratsupoliisi King, Prinssi Rohkea).

Buck Rogers ja Tarzan aloittivat ihmeäijien tunkeutumisen sarjakuvaan. Tuli Taika-Jim, Mustis, Teräsmies kylkiäisineen. Ja niistä riittää u-sarjiksille ja muille mukaville lehdille hurttia huumoriainesta. Vanhaa kieroutunutta huumoria edusti Al Taliaferro yhden sivun Aku Ankka -juttuineen (lukekaa Aku Ankan 365 päivää, kaunista!). Vähälle huomiolle jääneitä, mutta sitäkin merkittävämpiä sarjakuvia salakuljetettiin Kuubasta ja Meksikosta USAhan. Niistä selvisi mitä Helmi näki muuten niin keskinkertaisessa Heikissään ja mikä oli Pikku Annin ja hänen koiransa alituisen yhdessäolon perimmäinen syy. Sarjakuva kehittyi myös teknisesti ja joissain sarjoissa olivat puhekuplat suomen kielen opettajien mieliharmiksi vähäiset

CLARK KENT BY JUSTIN GREEN
EI OLE JULKAISTU TERÄSMIES-LEHDESSÄ.

(Will Eisner & Spirit, Eisner muuten loikkasi 70-luvulla u-lehtiin). Rikossarjakuvat alkoivat yleistyä ja kauhusarjikset tekivät miellyttävää seuraa. Ja sitten jysähti:

SENSUURI ISKEE

Rikos- ja kauhusarjakuvia (ja muitakin) vastaan alkoi ajojahti. Sarjakuvalehtien väitettiin vaarantavan lukuharrastuksen, rikossarjat luovat pohjan nuorisorikollisuuteen ja psykoseksuaalinen kehitys häiriintyy, jopa rikoksen tekninen toteutus esitellään. Koko homma huipentui vuonna 1954 Comics Codeen, sarjakuvasäännöstöön. Se loi lehtiin itsesensuurin ja sääteli sarjakuvaa pitkälle 1960-luvulle. Amerikkalaisen sarjakuvan vääristymät vakiinnutettiin säännöstöllä,

SARJAKUVILLE MEINASI KÄYDÄ KUIN PAAVO PUTKIMIEHELLE. CRUMPPIA.

josta muutama herkkupala: poliisia, oikeutta, hallitusta ja muuta byrokratiaa ei saa esittää epäluottamusta herättävässä valossa, hyvän on aina voitettava paha ja pahan on aina saatava rangaistus, sanaa "rikos" ei saa painaa muita isommalla ja lehden nimessä ei saa olla "horror" tai "terror", naisen fyysisiä piirteitä ei saa liioitella, viettelyä tai raiskausta ei saa kuvata eikä siihen viitata. Johtava u-syndikaatti Rip Off Press julkaisi taannoin Best of -teoksensa joka alkaa komeasti Comics Codella, ja mitä sen jälkeen seuraa onkin pelkkää säännöstön rikkomista. Jotain hyvääkin Codesta oli: Vuonna 1952 Harvey Kurtzmanin (tapaa Playboyssa piirtää Little Annie Fannya) perustama Mad-sarjis sai julmetusti lisää lukijoita ja Madillahan oli pisteliäs tapa pistää kaikkea halvalla. Madin ennustus "comics go underground" oli aiheellinen Comics Coden tultua ja Madia voidaan pitää u-sarjakuvan suurena edelläkävijänä. Kai se oli jonkin muunkin lehden edeltäjä, sillä Mad mainosti itseään roskaksi ja ennusti lehden tervejärkistenkin lukijoiden luistavan raiteiltaan.

UUSI KULTTUURI HÄTKÄHDYTTÄÄ

Saavumme jo 60-luvulle. Populaarikulttuureista musiikki kehittyi 60-luvun alkupuolella kovasti paljon, sillä musiikkiin (siis vihdoinkin valkoiseen) tuli jonkinlaista sanomaa. Tuli Dylan ja rappeutuva nuoriso vieraantui hyvinvointivanhemmistaan, kaksoismoraalista + muusta porvarillisesta hapatuksesta. Tapahtui politisoituminen, mellakoita, opiskelijamielenosoituksia ja muuta. Vuosikymmenen puolivälissä tuli Fugsien myötä Jefferson Airplane, Quicksilver Messenger Service, Grateful Dead ja muut happobändit ja poltettiin pilveä. Se oli näes vielä ihanampaa. Julistetaide, Warholin u-leffat, aseistakieltäytymiset, vapaa seksi jne. Perkele! Enää ei oltu Comics Coden tai syndikaattien armoilla. Pelkistettyjen sarjakuvien perustyyppien rinnalle ilmestyi sarjakuvia elävästä elämästä: seksiä, slangia, väkivaltaa, rotujuttuja, huumeita: undergroudsarjakuva.

NÄIN SEN NÄKI FRITZ -KISSA OLLESSAAN CIA:N ERIKOISAGENTTINA KIINASSA. CRUMB.

Keväällä 1968 Robert Crumb kaupusteli ensimmäistä ZAP-lehteään ja sitten alkoi u-sarjoja tulla kuin punk-lehtiä Suomessa. Sarjikset eivät olleet tavallisessa levityksessä, mutta siitä huolimatta niitä myytiin todella runsaasti ja siksi lehtien hinta oli halpa (perinteistä sarjakuvalehdille). Turhat välikädet jäivät pois ja piirtäjät säilyttivät jopa oikeutensa luomiinsa sarjoihin. Ja sitten yhdistyttiin eli perustettiin Rip Off Press, Print Mint, Kitchen Sink Enterprises ym. yhtiöitä sekä lehdistä Bijou, Zap, Snatch, Yellow Dog, Freak Brothers ym. ym. Oli myös paljon vaihtoehtolehtiä kuten East Village Other, Berkeley Barb, The Rat ym, joissa oli u-sarjiksia. Undergroundsarjakuva haistatti paskan koko systeemille. Suuri osa u-sarjoistakin on silkkaa roskaa, mutta ne helmet ovat sitten sitäkin tiukempia. Underground-sarjakuvien merkitys muihin sarjakuviin näkyy ainakin käytetyn kielen "normalisoitumisena" ja piirroksissa huomio kiinnittyy siihen, että pyritään visuaalisiin sivukokonaisuuksiin, eikä yksi ruutu ole aina rajattu tietynsuuruiseksi suorakulmioksi. Väkivalta ja pornografia toimivat usein siten, että niitä kohtaan tulee vastenmie-

EKASTA CRUMBIN FRITZ-TARINASTA. SISARUKSIA NUO ELÄIMET OVAT.

lisyys: Kun Korkkarissa mies ammutaan, se kuolee. Mutta kun u-lehdissä mies ammutaan, siltä valuu suolet ulos ja koko ruumis on täysi raato.

Ei USA toki ainoaksi u-sarjismaaksi jäänyt, etenkin Ranskassa syntyi korkeatasoista sarjakuvaa (mm. Huuli 9/77 ja onhan ne "Paulette" ja "Mieletön talo" -albumit, joita saanee halvalla poistomyynneistä). Englantilainen u-sarjis kehittyi pääasiassa 1970-luvulla, eikä se kovin korkeatasoiselta näytä ja ehtihän Suomikin mukaan. Mukaan ehti myös sensuuri, sillä USAssa takavarikoitiin ainakin Zap no. 4 Crumbin kauniin Joe Blow -sarjan takia. Siinä sarjassa koko perhe vietti onnellista yhteiselämää. U-sarjoista on hyötyä myös kielenopiskeluun, sillä niiden sanastoa ei taideta juuri kouluissa opettaa. Joku näyttää omineen "ime munaa" -sanonnan, mutta itse kehotan sanomaan "eat your shit" suomeksi ja vastaanottaja ei jätä reagoimatta: syö paskas!

ROBERT CRUMB

Vaikka u-sarjiksia oli jo jonkun verran julkaistu, varsinaiden undergroundsarjakuva-aallon katsotaan alkaneen siitä, kun Crumb julkaisi Zapit 0 ja 1 (1967). Tätä ennen ujonpuoleinen Crumb (synt. 1943) oli veljensä kanssa piirrellyt huvikseen sarjakuvia ja 60-luvulla hän siirtyikin American Greeting Companylle onnittelukortteja piirtämään. Ja se oli vuosi 1964 kun Crumb loi Fritz-kissan ja tarina julkaistiin - tosin vasta paljon myöhemmin - nimellä "R.Crumb's Comics and Stories". Tässä tarinassa Fritz palaa pummina kotiinsa ja kiinnostuu siskostaan sukurutsaus-seurauksin. Tarina oli vaatimaton ja piirrostekniikka suttuista, luonnosmaista. Sanomattakin on selvää, että ko. tekele oli surkea. Jokainen voi todeta piirrostason surkeuden lukemalla Huulesta 4/76 ekan varsinaisen Fritz-seikkailun sekä tarinat Fritz pummina/lähtee kiitämään/CIA:n erikoisagentti (Kiinassa!). Kumma kyllä moisesta roskasta tehtiin vielä elokuva "Fritz the Cat" eli Fritz, kova kolli. Elokuvan kerronta on teennäisen ontuvaa ja hahmot eivät aina Crumbin hahmoilta vaikuta. Musiikki taisi olla hyvää, mutta siitäkään en muista mitään. Filmi ei miellyttänyt Crumbia ja oikeusteitse hän saikin nimensä poistetuksi elokuvan alkumetreiltä.

CRUMB/STRUTSI TAPPAA KOKO FRITZ-HAHMON. VÄKIVALTAA SARJAKUVASSA.

Mutta nyt olivat oikeudet Fritziin Crumbin tavoittamattomissa ja niinpä vaan pamahti valkokankaalle "The Nine Lives of Fritz" eli Fritz-kissan pornoseikkailut. Se on kuulemma edellistäkin huonompi. No Crumb iski takaisin ja lujaa hienolla "Fritz Hollywoodissa" -sarjallaan. Piirrokset ovat selvästi entistä huolellisempia ja kaikkien pornokohtausten ympärille rakentuu parodinen tarina Fritzin kaupallistumisesta ja sen tuhosta: tyydyttämättä jäänyt strutsi tappaa taltalla koko Fritz-hahmon. Valitettavasti tarina julkaistiin Suomessa heti toisessa Jymyssä, joten sen sanomaa oli silloin mahdoton ymmärtää. Vasta Fritz-historia ja varhaiset sarjat (Huuli 3/77) antavat pohjan Hollywood-seikkailulle. Fritz-kissa oli ensimmäinen ja ainoa esimerkki u-sarjiksesta, joka todella kaupallistui ja sen kohtalokkaista seurauksista.

MR. NATURAL & IHAILIJATAR. EDELLEEN CRUMB.

Toinen kuuluisa Crumb-hahmo on Mr. Natural eli Hiski Salomäki eli Herra Luonnollinen. Mr Naturalia on julkaistu paljon, mutta Suomeen ei moista sarjista ole ainakaan liikaa siunaantunut, mikä taas johtunee siitä, että Natural on kova poika filosofoimaan kovasti vaikeita asioita. Mr Natural, entinen afghanistanilainen taksisuhari, seikkailee valkokaapuisena ja pitkäpartaisena guruna potkien oppilaitaan, naiden ihailijattariaan ja meditoiden sopivissa ja sopimattomissa paikoissa. Vakavissaan hänet ottavat ainakin hänen oppilaansa, joista tunnetuin on Flakey Foont ja jota guru hyväksikäyttää jatkuvasti.

TUOLLAISTA KÄVELYTYYLIÄ KÄYTTÄÄ CRUMB JATKUVASTI. KIVAA.

Muista Crumbin hahmoista mainittakoon Whiteman, tyypillinen amerikkalainen miehinen mies ja Angela David, seksihullu neekerinainen. Crumbin tyyppivalikoima on laaja, mikä on sarjakuvapiirtäjille harvinaista. Crumbin sarjakuvia pidetään u-sarjiksen parhaina luomuksina, eikä aivan perusteetta. Hänen sarjansa ovat yleensä erittäin huolellisesti piirrettyjä. Lisäksi Crumb piirtää joustavasti erilaisia liikeratoja ja hänellä onkin paljon materiaalia, joka sisältää pelkkää liikettä. Ehkä kuuluisin tällainen sarja on "Keep on Truckin'". Crumbin taitavuutta kuvaa myös se, että hän hallitsee niin yhden rivin kuin yhden sivunkin sarjat sekä pitkät juonelliset sarjat. Visuaalista ja suhteiden tajua kuvastaa se, että hän voi aloittaa piirtämisen mistä kohtaa sivua tahansa ja koota siten sivun kokonaisuudeksi. Sarjakuva on siis olemassa jo ennen häntä. Sarjakuvahahmonsa Crumb saa usein ystäväpiiristään ja oma kuva on suosittu etenkin seksuaalisissa sarjoissa.

Hyvän piirrostekniikkansa lisäksi Crumbin pitkät tarinat ovat kerronnaltaan loistavastieteneviä. Eipä ihme, että sarjoja on verrattu novelleihin. Usein ne rakentuvat erilaisten seksuaalikohtausten ympärille ("lue" Snatchejä!), mutta muutakin hauskaa kuvataan. Esimerkiksi sitä kuinka Paavo Putkimies yritti lopettaa elämänsä huuhtoutumalla WC-pöntöstä alas ja kuitenkin hän joutui keskelle pelkkiä paskapäitä, joista joku epäili heidän joutuneen helvettiin. Myös yhteiskunnallisia asioita käsitellään: Lenor Goldberg + naisten vapautusliike iskevät johonkin intellektuellikokoukseen ja panevat ratasaivoja halvalla. Poliisi saapuu paikalle ja tytöt pakenevat. Viimeisessä kuvassa Lenore imee munaa ja tyytyväinen mies toteaa käsi nyrkissä "Viva La Revolucion". Toisessa Lenore-tarinassa vapautusliike petetään ja Lenore pakenee metsän syvyyteen johonkin kommuuniin lapsia tekemään ja toteaa lopuksi, että elämä jatkuu ja ajat muuttuvat. Näinkö siinä tosiaan käy? Automatisoitunut hyvinvointiyhteiskunta saa arvostelunsa sarjassa "Tulevaisuuden kaupunki", jossa jokainen voi toteuttaa kieroutuneimmatkin mielihalunsa ja jossa ihmisillä ei ole edes ulostamisen vaivaa. Toinen vastaava tarina on "Virkamies tapaa luminaisen", jossa byrokratian rattaisiin hukkunut virkamies löytää uuden luonnonläheisen elämän luminaisen avulla.

TULEVAISUUDEN KAUPUNKI BY CRUMB

Crumbin tuotanto vaikuttaa loppumattomalta ja hänen tunnetuimmat sarjansa ilmestyivät Zap, Uneeda Motor City, People's Comics, Mr Natural, Snatch, Big Ass, Despair jne. -lehdissä. Tuotannosta suurin osa on helposti tajuttavaa, mutta päinvastaisiakin esimerkkejä löytyy, tosin lähinnä liikesarja-sarjoista ja Dirty Laundry Comicsista. Sen Crumb on tehnyt vaimonsa kanssa ja se on täyttä ego-trippailua. Inhimillistä puolta Crumbissa on banjonsoitto ja 78-kierroksen levyjen keräily. Ainakin kolme oikein miellyttävää LP:tä Crumb on saanut aikaiseksi ja jonkun 78-kierroksisen singlen.

TERÄSSIKA JOUTUU KÄYTTÄMÄÄN PIAN MÄRSÄÄNSÄ. GILBERT SHELTON

GILBERT SHELTON

Siinä missä Crumb on tunnetuin undergroud-piirtäjä on Gilbert Shelton myydyin. Shelton syntyi 1940, kävi taidekoulua ja julkaisi Wonder Warthogin eli Terässian 1961 Texas Ranger -lehdessä. Wonder Warthog on parodia Teräsmiehestä ja muista ihmeukoisa. Terässika ilmestyi myös Harvey Kurtzmanin (Mad/Playboy-poju) Help! -lehdessä, jossa kumma kyllä oli myös Crumbin, Lynchin ja

FREEWHEELIN' FRANKLIN

+

PHINEAS

+

FAT FREDDY = THE FABULOUS FURRY FREAK BROTHERS BY SHELTON

Skip Williamsonin tuherruksia. Terässika ei ole kovinkaan mielenkiintoinen hahmo, sillä Suomessa ei ihmeäijillä ole ollut koskaan sellaista merkitystä sarjakuvalehdistössä kuin USAssa. Etenkin 60-luvun alkupuolen jutut ovat kesyjä mutta vuosikymmenen vaihtuessa on sekä piirrostekniikka että juoniaines parantuneet roimasti (katsokaa vaikka Jymy 4/73, jossa kerrotaan kuinka Terässika joutui Uranukselle sontakasan mättöön).

On se vaan jumalauta kumma, ettei näillä sarjakuvamarkkinoilla ole kuin kerran julkaistu Sheltonin kuuluisampaa sarjaa The Fabulous Furry Freak Brothers eli Turmiolan veljekset. Yksinkertaisesti Freak Brothers on parasta mitä undergroud-sarjakuva on koskaan luonut. Jotain sen tasosta todistaa se, että kaikki kanssani USAsta lehtiä tilanneet ovat tilanneet kaikki Freak Brosit, Nättilä jopa kahtena kappaleena. Merkillepantavaa on sekin, että jopa Puikko-Sundholm on vaivautunut moista mestariteosta lukemaan. Veljekset (ei mitään todellisia veljeksiä) ovat Phineas (varsinainen tekniikan ihme), Freewheelin Franklin ja Fat Freddy, jolla on ihmeellinen kissa nimeltään Fat Freddy's Cat. Freewheelinin tunnetuin filosofointi kiteyttää hyvin alueen, jolla sarjakuva liikkuu: "Dope will get you through times of no money better than money will get you through times of no dope." Ja silloin kun huume on lopussa sanotaan Fat Freddylle "go score a key" ja tietysti hauskojen vaiheiden jälkeen Fat Freddyä vejätetään kaupoissa, ellei hän sitä ennen ole ehtinyt pistää rahojaan kaljaan.

Kaljasta juolahti mieleen, että kun Phineas oli töitä hakemassa häneltä kysyttiin onko alkoholiongelmia, johon Phineas totesi: "ehei, voin juoda 36 pulloa olutta oksentamatta". Muiden samankaltaisten vastausten jälkeen hänen todettiin olevan rehellinen mies ja näin hän joutui töihin - Amerikan presidentiksi. No, kaikkihan oli unta, vai oliko? Veljekset seikkailivat alkujaan lähinnä yhden sivun sarjoissa, mutta viime vuosina ovat täyspitkät sarjat yleistyneet ja samalla vitsiaines huvennut. Poikien seikkailun alapuolella on aina Fat Freddy's Catin seikkailut neljän ruudun stripeissä. Kissa terottaa kynsiään huonekaluihin, Fat Freddyn housuihin ja vesipatjaan, paskantaa kenkiin, kuulokkeisiin ja alushousuihin, kusee kaljatölkkiin (koska Fat Freddy ei ole laskenut WC-pöntöstä vettä alas, josta kissan puolestaan on tarkoitus juoda) ja syö välillä poikain kasvillisuuden.

Freak Brothersien jutut eivät ole aivan yhtä hurjia kuin kuin Crumbin tarinat, sillä pornokohtauksia ei juuri ole. Sen sijaan huumeiden käyttö on tolkutonta. Muutakin mukavaa tapahtuu: Fat Freddy menee kauppaan ostamaan kondomeja ja kehuu myyjälle, että on tulossa kova ilta. Kun sitten illalla Fat Freddy hakee tyttöään ulos, havaitaan tytön isän olevan tuo kaupan myyjä. Freak Brothers on huumoripitoinen sarja ja veljekset heijastanevat hyvin 60-70 -lukujen taitteen "vallankumouksellisia" hippejä. Sheltonin piirrostyyli on perinteistä sarjakuvaa, mutta onneksi henkilöhahmot ovat kehittyneet yhtä paljon kuin Ahmed Ahne vuosien varrella. Siinä Freak Brosien suosion salaisuus.

Shelton julkaisi 1968 Feds & Heds -sarjiksen, jossa oli niin Terässika kuin veljeksetkin. Sen jälkeen on tullut ainakin viisi Freak Brothers -lehteä. Shelton on piirtänyt tietenkin lukuisiin muihin u-sarjiksiin sekä vaihtoehtolehtiin kuten L.A.Free Press ja Astral Weeks, jota kaikki kunnon punkkarit ovat varmaan tavailleet. Tällä hetkellä Terässika ja Freak Brosit seikkailevat säännöllisesti Rip Off Comics -lehdessä ja ne ovat yhä useammin piirretyt yhdessä Dave Sheridanin kanssa.

JATK. SEUR. NUM.

SILLOIN: LYNCH, GERARDS, DEITCH, WILSON, YM, SUOMI, JYMY, HUULI, TULEVAISUUD ESSA TAPAHTUU, JA OPASTETTIIN PÄ VIELÄ TILAAMAAN LEHTIÄ SUORAAN USASTA.

FAT FREDDYN KISSA OSAA MYÖS PUHUA ELI MIKÄ ON KIINAN KOMMUNISTISEN PUOLUEEN PUHEENJOHTAJAN NIMI ?
SHELTONIA.

Kuivaliima SIVU

TURKU 3.-4.8.

Olimme kotona syömässä.Punaisen umpifiatin moottori lämpeni ulkopuolella.Hyvissä ajoin ko. kiitovaunu vei meidät ylioppilasteatterin eteen . Pääsimme ilmanrahaa sisään. Jatsyhtye MIIHKALI TIMOSKAINEN oli vuokrannut paikan rockkonsertille.Tila näytti tosiaan tyylikkäältä valoineen ja muine teatteriavuineen.Yleisökin siunautui paikalle. Sali hämärtyy,taustanauha soi,VIHAN MUNA leviää lattialle ja aloittaa soiton taustan päälle.Rumpali B. Laukkanen,kitaristit Siivonen ja Ilmari ja basisti - laulaja Kauniskangas ovat suunnitelleet omituisen eppuriena peace & love ohjelmiston. Mä tahdon olla oikee hippi,sanoi Kauniskangas myöhemmin.Pojat esittivät antaumuksella kappaleet Syksy , Neuroosi,Kartiinit ales ja Tempo des mares di luna; ulkomaisina slaagereina Help! ja I can tell.Varsinkin Siivosen pokeri hyppely oli aivan mauttoman hauskaa. Todella persoonallinen tyyli munata itsensä.Häikäilemätöntä tällaiselta ei-tähti bändiltä. Joka luo mainetta tuhoamalla maineensa Voi yleisö parkaa.Suihkemaalattu PUIKKO-juliste hohtaa seinällä,kun Ilmari lopuksi heittää yleisölle peace-nappeja. Munan jälkeen jotkut nauttivat takahuoneessa 032-liuosta sillä aikaa kun M.Timoskainen ja NIITTAUSKONE soittavat jatsia.Paikkaa remontoivat mm.Strömberg,Viljami,Hipponen,Siukonen Micklin,Sundholm ja Pöhö-Antti.Tunnelma on rauhallinen.Jotkut ovat kauan vessassa. TV:N ORJAT astuvat yläkerrasta alas maan päälle.Laulaja Sutela hymyilee valmiina illan coitukseen. Rumpali England potee sairautta kotona,Siukonen joutuu töihin,kuten Siivonenkin.Beibi Laukkanen ottaa kitaran.

Jälleen on pimeää kunnes jokainen saa valaistuksen.Orjat alkaa: Tavalliset ihmiset,Et pysty irtautuu,Pitkä kylmä talvi,Jyrki Hämäläinen yms. reippaita sing-along hittejä. Ihmiset ovat tauolla lukeneet Puikkoa ja irtoavat pogoomaan.Keuhkoon pistää ja sydän on irrota.Rumpupalikat,kitarat ja laulu soivat oivallisesti.Jumalauta,ihmiset ovat Tv:n Orjien orjia. Viimeisenä encorena valmiiksilämmitelty Sotakoira Musti lopettaa aktin yleiseen hulinaan.*

Illan huumasta uupuneina poistuvat em. henkilöt ja muut huligaanit kaupungin yöhön.Sundholmilla sattui olemaan se suihkepullo kassissa.Puikko-juliste kiinnitettiin teipillä seinään.Jotkut suihkaavat pari hassua Ⓐ -merkkiä harmittomiin paikkoihin. Viljami sekoaa Sensuurissa ja korjaa erehdyksen isolla Ⓐ-merkillä talon tummaan seinään.Se riitti,kaksi poliisivaunua pysähtyy viereemme.'Jaahas,kenellä se pullo on?'mölisee ja huutaa peljättävä poliisimies.No niin, rikolliset poistetaan siististi asemalle . Poliisit tiuskivat kireästi.Asia selviää,muut pääsevät pois mutta Sundholm ja Viljami suljetaan putkaan.Siellä on kivaa,voi syödä suklaata,lukea lehtiä ja lepäillä divaanilla.Seinät ovat kodikkaan siniharmaat,valaistus silmiähivelevä. Suosittelen. Joskaan en yliyön visiittiä,jonka Viljami osoitti tarpeettomaksi. Ruisrokpäivän aamu valkeni kaikesta huolimatta tasapuolisesti aurinkoisena.Turun katukuva oli uskomattoman kaunis,valitettavasti vain kerran vuodessa.(Liekö enää koskaan?) Massakuljetusneuvot pursuivat kauniita ihmisiä.Himoitseva kiilto vilkkui vähemmän krapulaisten silmissä. Unohtakaa tuskat,rokinsoitto alkaa.

TT.Oksala:ELP väärällä nopeudella.
Pelle&Clash:hekumaa. Yhdistytään!

Kuvassa tai kirjoitti tai valokuvasi SUNDHOLM TAI KAUNISKANGAS.

* LOPPURUNON LAUSUI SIUKONEN. 21.1.1975 ON NIMI. NÄIN SE ALKAA: ELÄMISEN VAIKEUDESTA, MIHIN SARJAFILMIEN SUOSIO PERUSTUU, HURRIGANES-KONSERTIN JÄLKIPUINTIA, AMMATTIKOULU VAI OPPISOPIMUS? LIGÄÄNTYVÄN KOULUPINNAUKSEN SYITÄ, MITÄ PARANNUKSIA HALUAN TEHDÄ, VARKAUKSIEN, PORIN TULVATILANNE, ALKON HINNANKOROTUKSIEN VAIKUTUKSIA, ONKO HEIJASTIN TARPEELLINEN?, SUOMI URHEILY

hellsinki 6.9.1979

Meitä sopeutetaan jatkuvasti vallitsevaan yhteiskuntajärjestelmään hyvin moninaisin keinoin, periaatteena on se, että ihmistä sopeutetaan systeemin palvelukseen, eikä suinkaan se, että systeemiä kehitettäisiin ihmisten tarpeita vastaavaksi. Tämä irvokas asioiden päälaelleen kääntäminen periaate luo jatkuvasti laajenevien ja syvenevien sosiaalisten ja henkisten kriisien verkon, johon on yhä vaikeampi olla takertumatta lopullisesti- ihmiset sairastuvat. Yksilön pyristely-yritykset tämän verkon kahleista tulkitaan 'hulluudeksi' tai ainakin 'poikkeavuudeksi'. Siten ympäristö kietoo hänet entistä tiukemmin tähän kuristavaan verkkoon. Ääritapauksessa pyristelevä ihmisolento lamautetaan voimakkailla lääkkeillä ja sähköshokeilla, joilla tuhotaan hänen ihmisyytensä

Herää useita kysymyksiä?

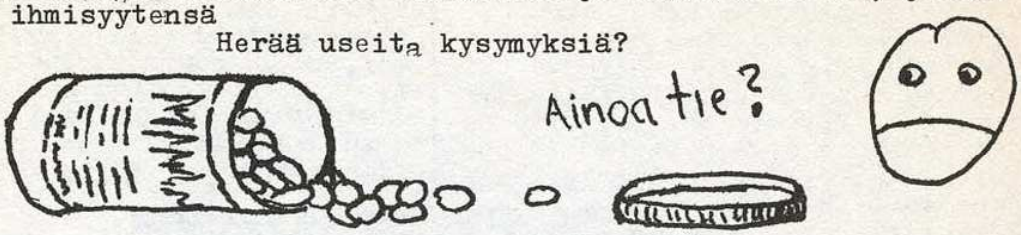

Tämä ovela ja hiipivä sopeutus aloitetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja käyttäjillä on hallussaan kaikki nykyaikainen psykologinen tieto ja ennen kaikkea mahtava mainos- ja tiedonvälityskoneisto. Kärjistettynä (?) esimerkkinä voidaan mainita tämä 'kerää-koko-sarja' -mentaliteetti. Lapset opetetaan jo pienestä pitäen kuluttamaan mahdollisimman paljon kaikkea tavaraa kuten purukumia, virvoitusjuomia, makeisia ym toisarvoista ja turhaa. saadakseen jonkun älyttömän sarjan täyteen. Ja vaikka he sattuisivatkin joskus saamaan sarjansa täyteen, on tarjolla kymmenittäin uusia, houkuttelevia sarjoja. Tästä on hyvin lyhyt harppaus 'auto-luxustalo-väriTV-stereoym' -systeemiin, joka panee ihmiset tappamaan itsensä ja ihmissuhteensa lialla työllä vain saadakseen vastineeksi jonninjoutavaa romua. Eivätkä nämä'keräilijät'kuitenkaan ole koskaan kaikkien 'aarteittensa' kanssa niin onnellisia, kuin he voisivat olla, jos heillä olisi rakkaita ihmisiä, ystäviä...

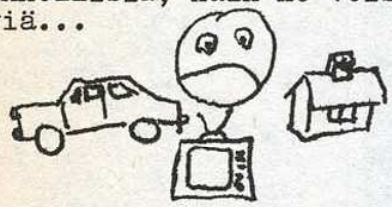

Koulutus, jonka tehtävänä kai pitäisi olla ihmisen kykyjen jalostaminen, hänen tietomääränsä ja perspektiivinsä laajentaminen, hänen kehittämisensä yksilönä (/yksilöksi?) jne onkin nykyään vain systeemin 'kätyri'. Se tekee ihmisistä sopeutettuja, tehokkaita, sokeita, massaa! Tämä asiantila kyllä ymmärretäänkin melko laajoissa piireissä, mutta mitään ei tapahdu, sillä ihmiset eivät huuda tarpeeksi kovaa, ja vaikka he huutaisivatkin, todelliset päättäjät eivät todennäköisesti kallistaisi korviaan vaatimuksille. Sitäpaitsi useille uudistuksille on vuosien varrella käynyt niin, että ne on jonkun tahon toimesta vesittyneetyä ja muodostuneet leikkiuudistuksellisiksi pierusysteemeiksi. (Tuskin tarvitsee mainita esimerkkejä peruskoulusta tai jostain muusta vastaavasta jutusta)

Kulttuurielämä on alue, joka herkästi reagoi erilaisiin yhteiskunnassa vallitseviin ilmiöihin. Niinpä nykyinen sopeutus-massoitussysteemikin heijastuu voimakkaana kulttuurin taantumana(vrt. viihdemusiikki).Mutta toisaalta kulttuurielämässä on noussut voimakkaita vastareaktioita systeemia vastaan. Yhä useammat ihmiset toimivat muutoksen puolesta toivoen, että edes joku heräisi unestaan. Punk rock parhaimmillaan on juuri tätä herättämistä.

ANTIIKIN KREIKKALAISEN KULTTUURIN KORKEATASOISUUS JOHTUI MM. SIITÄ ETTÄ TIEDE/TAIDE VAPAUTUIVAT HYÖTY=AJATTELUSTA. NYT NE PITÄISI VAPAUTTAA UUDELLEEN TÄSTÄ KAHLEESTAAN!!!!

JK

ROCK - APATIAA VAI +ENERGIAA?

Paljon on pohdittu sitä, mikä on rock'n rollin sanoma - on väitetty, että rock ei välitä kuulijoilleen mitään "kehittävää" ja että rock on täysin tyhjä taidemuoto. Monet epäilevät, että eihän rocktaiteilija voi mitään ideaa edes kuulijoilleen välittää, koska kaupallisen systeemin takia taiteilijan on "myytävä" itsensä levy-yhtiölle ja tingittävä näin omista näkemyksistään ja ideoistaan. Väitetään (kuten Siukonen Hilseissä 2-3/79), että "rock on huumetta", todetaan, että rock heijastaa maailmaa ei-objektiivisesti - rock tuomitaan ideologiaksi, voimattomaksi (ei-vallankumouksselliseksi) ja ei-tiedostavaksi, huumaavaksi toiminnaksi, rock vieroittaa käyttäjänsä todellisuudesta...

Kirjasessaan Tietoisuus ja yhteiskunta pohtii Reijo Wilenius syvällisesti ideologia -käsitteen syntyä, kehitystä ja merkitystä. Wilenius osoittaa, että ideologia -käsitteen sisältö sen nykyisille käyttäjille (=poliittiset ryhmät) on eri kuin esim. kuin käsitteen kehittäjälle Karl Marxille aikoinaan. "Vastustajamme on väärässä, hänen oppinsa on ideologiaa...", toteavat puoluepoliitikot. Ideologia -käsitteestä on tullut ase eri lailla ajattelevia vastaan. Marxilaiset väittävät, että kaikki porvarillisessa yhteiskunnassa syntyvä tieto on ideologiaa, puhutaan porvarillisen tieteen illuusiosta. Marxilaisten mielestä ihmisen yhteiskunnallinen asema välttämättä heijastuu myös tieteissä, ihmisen maailmankuvassa - ihmisen maailmankuva on hänen yhteiskunnallisen taustansa vääristämä. No, jos he ovat oikeassa, eikö myös heidän tietonsa ole ideologiaa, eiväthän marxilaisetkaan ole kasvaneet ilman yhteiskunnallista taustaa? Lainaten mm. erästä Engelsin kirjettä Wilenius pääsee paljon rikkaampaan tulkintaan ideologia -käsitteen sisällöstä kuin kotipoliitikkomme. Inhimillinen tieto on vain osittain ideologista, ihminen voi (riippumatta yhteiskunnallisesta taustastaan) päästä todellisuutta vastaavaan tietoon tiedostamalla oman toimintansa syyt ja seuraukset, ihminen voi ITSE oivaltaa oman olemisensa perustan ja sen, mitä hänen pitäisi olla... (Engels kirjoittaa em. kirjeessään ihmisen "todellisten virikkeiden tiedostamisesta")

Halusin vain osoittaa, ettei rocktaiteilijankaan välittämä taide ainakaan välttämättä ole ideologiaa, voimatonta ja harhaista tietoisuutta. Onko rockilla sanoma -kysymys on mielestäni täysin turha: kaikella toiminnalla on oma sanomansa, ja jos inhimillinen toiminta on mekaanista, ei-ajattelevaa ja pinnallista, on jälkikin sen mukaista - syntyy vähän virikkeitä antavaa, heikkoja energiasisältöjä omaavaa taidetta. Tätähän tämä meidänkin ikioma rockbisnes ENIMMÄKSEEN on: pinnallisten, lokeroituneiden, välinpitämättömien ihmisten kommunikointia toisten samanlaisten kanssa. Voimakas, omaehtoinen, luova rock sisältää jotain muuta kuin em. "eliittiviihde", esim. kunnon punkissa vapautuu valtavia energialatauksia, jotka parhaimmillaan saattavat avartaa kuulijansa näkemyksiä ja tietoisuutta. Nyt vain on alkanut tuntua siltä, että liian monet punkit tekevät punkia punkin vuoksi; enää ei niin usein tartuta kitaraan sen takia, että tällä toiminnalla haluttaisiin välittää omasta itsestä jotain muillekin.

Muiden taiteenalojen tapaan on rockissakin kyse viestinnästä. Viestintäketju on kaksitahoinen: taiteilija...vastaanottaja. Kummallakin osapuolella on oma vastuunsa, taiteilijalla ehkä suurempi. Se, mitä tässä viestintäprosessissa välittyy, riippuu 1) siitä, mikä on taiteen sisältö (mikä on taiteilijan kokemisen taso) 2) siitä, mikä on kuuntelijan vastaanottokyky, kuinka paljon kuuntelija uskaltaa asettaa omia mielteitään kyseenalaiseksi. Heh, kun nykyään taidetta tehdään valtaosaltaan viihteeksi, "että aika kuluisi nopeammin", on kyse ihmisen alentamisesta, ihminen pissaa omaan taskuunsa

Jos halutaan olla rehellisiä, ei rockia voida KOKONAISUUDESSAAN tuomita ideologiaksi, todellisuudesta vieroittajaksi ja apatian äänitorveksi. Valtaosaltaan rockbisnes tietenkin on tätä systeemiä tukemassa, mutta bisnekseen on onneksi UJUTTAUTUNUT varsin monia rehellisiä, järkeviä, herkkiä ja tiedostaviakin ihmisiä. Kyllä niitä kuulkaa hyvät ihmiset säveltaiteen neroja on rokinkin saralla toiminut ja toimii; kyse on vain siitä, kuinka me kykenemme tekemään eron hyvien ja huonojen välillä tuossa rock"n'rollin sekahedelmäkeitossa...Ne lahjakkaat ja kykenevät taiteilijat voivat antaa meille kadunmiehille virikkeitä, voimaa ja rohkeutta toimia inhimillisemmän yhteiskunnan ja ihmisen puolesta.

LUE NYT PALJASTUS! SENSAATIO

YksINOiKEuDeLLa NYT VAIN HURMAssA!

Waldemar Wallenius (hämmästyttävän) Kertoo totuuden:

SOUNDI EI OLE MIKÄÄN KULTAKAIVOS!

(Yritetty tehdä hauska aloitus?)

ALAKULOISIN

Jukka Wallenius, 20, on suuri bluesin ystävä. (Blues = alakuloisuus.) Jopa niin suuri että hän perusti viime kesänä Suomen ensimmäisen blues-yhdistyksen, Finnish Blues Societyn. Päämäärä on tehdä bluesia tunnetuksi. Sillä:

— Blues on hyvää ja elämänmyönteistä musiikkia, se on ihmisen musiikkia, sanoo Jukka.

Yhdistykseen kuuluu nelisensataa jäsentä eri puolilla maata. Oma lehti on nimeltään Blues News, jäsenmaksu 3 markkaa.

Jukka opiskelee Tampereen yliopistossa sanomalehti- ja tiedotusoppia. Tulevaisuudenkaavailuja:

— Ajattelin että perustan Suomeen ensimmäisen musiikkilehden.

Tämä ryhdikäs nuori mies on W.W. vuonna 1969

Tämä vanhan pierun näköinen mies taas on kuv. '69. Jotakin on tapahtunut?!?..

—Se on ollu pakko ottaa tosiasiana, että ei tää Suomi oo mikään rock'n'-rollmaa. Jotkut jopa tajuaakin sen.

—Mun mielestä Eput on parempia kuin Ramones koska ne on vaihtelevampia.

—Uus aalto on semmonen räjähdys. Se on laajentunu koko ajan, välillä jopa huimaa vauhtia. Emmä usko, että se mikskään klimpiks jää eikähän se oo sellaseks jäänykkään.

LUE LISÄÄ JÄRISYTTÄVIÄ PALJASTUKSIA SEURAAVILTA SIVUILTA!!!

Miten luonnehtisit suomalaisen rokin tilaa sillain kun alortit urasi?

No en mä oo suomalaisesta rokista ihmeemmin tykänny ennenkun tuli Juice ja Virtanen. Sitä ennen mä olin kai tykänny Blues Sectionista näistä kotimaisista bändeistä. Musta ne oli niin huonoja. **Oliko kotimaista Rokkia?** Helvetin vähän. Musta ne oli huonoja kopioita ulkolaisista. Tasavallan presidentti oli jonkin aikaa helvetin kova ja Wigwam vähän pidempään. 60-luvulla mä pidin joistain satunnaisista suomalaisista levyistä, jotka oli sattumalta onnistunut vähän paremmin. Eka levy josta mä tykkäsin oli suomalainen - Soundsien Emma. Se ja Beatlesin Twist And Shout oli ekat levyt joista mä innostuin. Se oli joskus joulun aikaan 63..

Yht en aikaan tuntu ettei rokki kehittyny mihinkään ennen uutta aaltoo ei tullu mitään uusia kykyjä. Tahto olla Juicen ja Velton ja Daven harteilla koko homma. **Uskotko, että uusi aalto jaksaa pitää meininkiä vielä kauan päällä?** En tiedä. Se on jätkistä ittestään kiinni. Mun mielestä tällä hetkellä ainakin innostus ja aktiviteetti on vaan kasvamaan päin. Ei Suomalaisessa uudessa aallossa oo viela huippua saavutettu. Niin kauan kun se on hauskaa, niin on hauskaa. UUsia bändejä tulee koko ajan. Musta rokki on sillo n huonossa tilassa, jos on vain muutamia supertähtiä, joita mennään töllistaleen jarokki on siinnä. Pitää olla laajempi pohja, että ihmiset tekee itte itselleen, viihtyy ittensä kanssa. **Ootsä kuullu näitä "II:n ja III:n aallon" bändejä?** Aika vähän.. esim kaikki puhuu Ratsiasta, mutta mä en oo tainnu kuulla siltä vielä mitään... Mutta melkein uskoisin, että se om aika hyvä. Kyllä mä Karanteenistakin pidin sen yhden kerran kun mä sen näin luonnossa. Musta niillä on oikeet otteet ja ne on nuoria kundeja, joillaon meininkiä...hetkinen niin no juu mä tarkottin äsken Sensuuria, mutta kyllä Karan teenikin.. kyllä mulla on sellanen kuva, että nekin on hyviä.

Hilse-LP on musta helvetin hyvä. Ei siinä oo oikeestaan muuta kun se Pelle 1.000.000:n."vitsi", joka nyt ei niin jaksa innostaa.. **Niin. Siinä on vähän kaikilta ns. 'kavilta' nimiltä vähän sellasta ei-nyt-nun-kovata-mahdollista kamaa..** No täytyy niidenkin välillä ottaa rennosti. On oikeastaan vähän hassua, että koko ajan odotetaan, että lyökö ne taas paremmaks.. Esim Eppujen jätkät on niin rentoja kundeja, että kyllä ne saa ottaa välillä rennosti..olla inan inmisia vaan. Ei niiden tarvi olla mitään rocktähtiä kunnei ne oo..ne on mukavia sälibejä.

Johonkin uuteen aaltoon mä suhtauduin negatiivisimmin joskus alkuaikoina kun siihen liitty ehkä vähän väkivaltaa..Mä nyt puhun Emglannista ja siitä imagosta joka nainkun ulkopuolelta luotiin. oli tavallaan niin epämukava olla kun oli niin saatanan innoissaan tästä hommasta koska mä olin oottanu, että jotain tämmöistä tulee. Mä olin kyllästyny omiin vanhoihin suosikkeihin..niinku että Yesit sinne tänne. Mä oon aina digannu rajua meininkiä. **No mitäs tän punkrokin ideologisesta puolesta ... Anarkiasta?** Anarkia on niin hämärä käsite. Mutta niinkun mä sen ihanteellisimmillaan ymmärrän, niin anarkia on w pelkästään hyvä asia. Ei se oo muuta kun sitä, että ihmisen on niin fiksuja, Ettei niitä tarvi vahtia. **Onks se susta mahdollista?** Kun tätä touhua kattelee, niin sitä kyllä joskus tuntuu, ettei. Kun ihmisiä ei kasvateta siihen- päinvastoin. Joku anarkismi-sanayhdistetään tavallisesti johonkin viitta-ja-tikari -juttuihin ja pomminräjäytyksiin sun muihin. Anarkiallaei tietenkään oo mitään tekemistä sen kanssa paitsi joskus ehkä jonain lieveilmiönä siihen on voinu joskus liittyä jotain tämmöstä. **Pitäskö ihmisten irtautua systeemin kahleista?** Systeemistä irtautumisesta on muodostunu niin omalaatuinen kuva. Toisaalta se saattaa olla itsekeskeistä pakoa. Systeemihän ei välttämättä oo mikään hyvä asia, mutta joku anarkistinenkin "systeemi" pitää olla jos aiotaan anarkismissa elää. Ne mallit sun muut se yleinen ilmaus sille tavalle elää..niin kyllä sille pitää kans antaa nimi systeemi. Nykymaailmassa eläminen on kiinni monista sellaisista asioista, jotka pitää organisoida. Silloin 'systeemi astuu kuvaan'. Mutta voishan asiat toisellakin tavalla organisoida kuin nyt on tehty. **Ammattimiehen lausunto näistä omakustannuslehdykäistä** – Kyllä mä niitäkin kauan odotin. Mulla on semmonen käsitys, että ihmiset ei tienny miten eikä uskaltanu käyttää nykyisen systeemin tarjoamia välineitä. Lehden tekeminen, kuten nyttemmin on käyny ilmi on aika helvetin helppoo. Mä kun oon lehtimiehen poika ja duunannu lehtiä pienen ikäni niin mä oon ollu tietonen miten näitä systeemin tarjoamia välineitä voi käyttää hyväkseen. mä tosiaan odotin näitä lehtiä. **Suuhunne** Jotain harvojahan niitä oli olemassa jo ennen tätä varsinaista rynnistystä. Niin joitain monisteita. Muutama vuosi sitten Toijalassa yritettiin tehdä jotain monistetta, samoin Mäntässä. Niissä oli molemmissa ihan hyvä idea, mutta ehkä niillä ei sitten riittäny kuitenkaan kirjoitettavaa tai jotain. **Mulla on semmonen käsitys, että ihmiset ei oikein ollu valmiita attaan vastaan sellasta kamaa...**

Muistan aikanaan kun me koulussa yhen kaverin kanssa tehtiin sellasta hupilehtee (1 kpl luokkakavereille) ja se joutu historianopettajan käsiin ja se huomas, että 'Hei helvetti täähän on hyvä!'. Se houkutteli meidät perustaan kouluun lehden yhden yhtä luokkaa ylempänä olleen anarkistin kanssa, se oli kai Hemmingin Kari joka oli päätoimittajana. Se vanno, että älä usko ketään yli 30 vuotiasta. Se oli raju lehti "Vaahtoja", Siihen o-kirjaimen perään kuviteltiin a. Se oli sellanen vaahtoaja. **No mitäs mieltä sä oot näistä lehdykäistä, esim Hilseestä?** Hilse on parhaimmillaan ihan loistava, ne muut tulee kyllä perässä. Ihan mukavia juttuja. Me muuten suunniteltiin Montosen ja Pajukallion kanssa jo ennen Hilsettä, että me perustettais sellanen UA-lehti joskus kesällä 77, mutta se jäi- lähinnä mun syytäni aloittamatta.

Jossain sanottiin aika typerästi, että Miettinen on punkkeräilijä. Musta se on yks häiskä, yks omituinen mies joka tekee lehtee ja kaikkee.

Jotkut näistä lehdistä on duunattu liian nopeesti kasaan, näihin nyt kannattais uhrata sen verran, että olis edes hetkeks jotain lukemista ettei vaan kattota, että hehheh ompas jätkät tääs duunanneet kasaan nipun monistetta. Vaikka se olis kuinka retee ja reipas. Toisaalta jos jätkiä huvittaa tehdä lehtensä sellasena niin kyllä se täytyy ottaa myös vastaan sellasena kuin se on. Se on niistä jätkistä kiinni. **Kunka aktiivisesti sä oot eri lehtiä seurannu?** En oikeestaan kovinkaan tiiviisti... kaikki omakustannuslehtien tekijät, jotka tän lukee, lähettäkää mulle ilmaiskappaleet.

Maanalainen kaitaelokuva on kans hyvä lehti, se on todella innostunut asiastaan.

Miltä tuntuu vetää soundin raolia? Soundin roolia?? **No ihmisille on muodostunut tietynlaista odotuksia soundia kohtaan .. Se on niinku asiallinen, ajan hermolla jne...**

Onks se liian asiallinen??? Joskus tuntuu, että se sais olla vähan asiattomampi. Viime aikoina on tullu muutamia sellasia kirjeitä, että "sellaset, jotka ei pidä samasta musasta kun mä, pitäs tappaa"...mitenkö mä koen Soundin roolin?.. **Onko soundi lakeroituvu? (Saatana, mä alan vihata tota lokeroitumrissanaa ja sen lakeroimista jne... Lat. Huom.)** Ei. Vois sanoo, että tietyt jätkät on on lok...ainakin näyttää siltä. esim levyarvosteluissa tietyntyyppinen levy menee tietylle jätkälle, koska se on tuntee sen alan ennaltaan ja siitä saataa tulla jonkinlainen kuva, että aha, toi on ton tyylin jätkä..Esim Sappisen Väiski, joka kirjoittaa aika vähän kun se on latoja, sais muuten kirjottaa paljon enemmän, niin ei se musta oo mitenkää l.. Se tykkää uudesta aallosta, mutta se tykkää paljon muustakin, niinkun mäkin, joka tykkään kaikenlaisesta musiikista paitsi klassisesta ja Suomalaisesta iskelmämusiikista. **No mikäs sua klassisessa erityksest' etoo??** Se on teennäistä ja naurettavaa. OOppera sun muu tämmönen yksinlaulu..se nyt on niin naurettavaa, että...luonnotonta, musta se on epäinhimillistä. Musta Soundissa on hyvin erilaisia jätkiä. Jos jotkut luulee, että Soundilla on jaku linja, niin ne on kyllä väärässä. Se, miltä Soundi näyttää ja on näyttäny, riippuu täysin siitä, kuka jätkä on saanu aikaseks mitäkin . Ja just aikaansaamisesta se on ollu kiinni sillä hyväntekeväisyyttäkin on Soundin eteen tehty paljon. Ei se oo koskaan ollu mikään kultakaivos. Soundi on liikkunu just siinnä kannattavuuden rajoilla. Jos meillä olis näinä vuosina ollut edes muutama tuhat isompi levikki, olis meillä menny paljon paremmin, eikä olis tullu niin paljon niitä velkoja mitä me vieläkin maksellaan

Aluks kun mä perustin tän lehden, mä olin yksin. Mä aattelin, että tää kerää niinkun kärpäspaperi ihmisiä ympärilleen. Sit siihen vaan kerääntyy kaikenmaailman hanttalipuita. Ainoastaan minä, Markkula ja Kanerva ollaan opiskeltu yliopistolla lehdistöoppia ja ainoastaan Kanervan Timo on saanu opintonsa loppuun Voidaan sanoa, että me ollaan lehtimiehiä, kaikki muut on aloittanu siis aivan amatööripohjalta. Kun esin Dave teki ekaa levyarvosteluaan, se kysy multa että mitä mä kirjoittaisin tästä. Mä sanoin, että pistä nyt vaikka ensin, että "mitä mä kirjoittaisin tästä"... koita nyt huomioida, mitä sun päässäs liikkuu. Loppujen lopuks kirjoittaminen on helppoo: kirjoittaa vaan sen, mitä ajattelee asiasta. Niemen Jussi on mun suosikkikirjoittajani. Sillon kun se kirjoittaa suosikkiaiheestaan, ja jos se aihe on hyvä, niin siitä tulee todella mainiota, se pystyy ilmaseen ajatuksiaan. **Mikä on Soundin asema suomalaisten lehtien joukossa?** Soundin asema? Minkä lehtien joukossa? Mitä lehtiä on, mihin Soundia voi verrata?? Siinä yhdessä vaiheessa oli kilpailijana tää

meidän jälkeinen Musa, mutta se oli varsin erilainen lehti. Se oli, tää ei oo mun sanontaa, todella vanhojen pierujen lehti. No joo, silloin kun mä aloitin tätä hommaa, niin mä tajusin, että kun tommoseen rakoon lähtee, niin kyllä se rako löytyy. Silloin [redacted] kun Musa joskus heinäkuussa 72 ilmesty ekan kerran, niin lehtikioskeissa ei ollu mitään muuta kuin Musa- suomalainen musiikkilehti ja Tina Turnerin kuva..sitä myytiin heti 8000 kpl ilman mitään mainostusta. siitä näkee, että se täytti aukon

Aina välillä sitä on tietoisesti tavoiteltu jotain laaja-alaisuutta, mutta niin kun mä oon lehdessäkintodennu, ettei saatana, kyllä rock'n'roll sittenkin on meille kaikkein läheisin. Kaikki me ollaan [redacted] rock'n'roll jätkiä.. jopa Markkulakin, josta on hahmottunu sellanen kuva, että se olis folkin tuntija. Markkula on sellanen huumorimies. Eikä me sellasia olla, millasen kuvan meistä Soundin sivuilta vois [redacted] saada. Ei me ainakaan tosikkoja olla.

Mun johtotähteni kirjoittaessa on se, että mä pyrin välittään tunteita ja tietoa. Mä inhoan sanaa kriitikko, koska kriitikko mä en mielestäni oo. Jos meillä ei jostain artistista oikeen mukavaa juttua synny, niin me ei sitten kirjoteta ollenkaan. Oletko ja ovatko muut Soundin jätkät laajentaneet tarpeeksi perspektiiviään tämän lehden mukana? Samoisin että on. Toisaalta sanoisin, että jotkut meistä ovat alkaneet polkea paikallan. Emmä ainakaan mistään muusta hommasta olis saanu näin paljon, koska rokkiin liittyy kaikkee, se on elämää.. musiikki on vaan osa jotain suurempaa. Kuinka merkittävä vaikuttaja te itsenne oikeanne?

Useimmiten me ei ajatella sitä ollenkaan. Loppujen lopuks meidän vaikutus on ollu aika pieni. Mitenkäs on tän palautteen kanssa ollut- Muutenkin kun mitä lukijakirjeistä voi päätellä? KUn mä sentään liikun aika paljon tuolla 'kansan keskuudessa', niin kyllä ihmiset tulee mulle jutteleen kaikenmaailman asioista konserteissa ja festivaaleilla. Mä oon saanu ihan myönteistä palautetta. Mä oon usein havainnu, että lukijat kokee, että mä vaan juttelen niille lehden sivujen välityksellä ja ne tulee luonnollisesti jutteleen takas Eikö se,että on tavallaan jatkuvasti kiinni tässä musiikkitouhussa ,vieraannuta todellisuudesta? Ei. Ei mua ainakaan. Kyllä mä oon kokenu todellisuutta ihan tarpeeks kyllä mä koen liikuvani tässä maailmassa ihan kuin kuka tahansa tavallinen ihminen.

Apuraharokki ei mua miellytä. Se on jo todettu klassisessa musiikissa, että jos musiikki ei joudu taisteleen olemassaolostaan, niin se kaavottuu vaan jonkun jätkan omaan mäkemykseen(kunnioitettava asia sinänsä, mutta se on liian turvallista silloin) Se [redacted] ei oo tarpeeks kontaktissa niitten kanssa joiden pitäs digata sitä musiikkia. Kyllä musiikilla pitäs tehdä vaikutus ihmisiin. Ei se, että se on hienoo riitä pelkästään. Musta uuden aallon myötä rikki on näyttänyt kyntensä, että yksityinen ihminen on sanonu'Voi vittu mä teen itte kaikki nää juttuni, tää on helppoo. siten ne pystyy luomaan paljon välittömämmän kontaktin ihmisiin, kun joku sellanen joka ruikuttaa, että 'tää on hianoo. mutta ei kukaan ymmärrä tätä, mun [redacted] tarttis saada apurahoja, kun mä oon niin fiksu, mutta kukaan ei tajua sitä.'....kyllä se on totta toisaalta, että ns hyvän musiikin arvostuksen puute johtuu ihmisten kasvatuksesta ja tollasesta.

Soittotaito on kaksteränen juttu. Eräässä vaiheessa rokin alalla mentiin siihen, että se oli ammattilaisten hommaa. Ei kukaan muu olis muka saanu soittaa kun ne, jotka todella osaa. Alunperinhän musiikki lähti siitä että joku sai aikaan jonkun äänen, vaikka kolisteli onttoa puunrunkoa, ja muut diggas sitä. Todella hyvää soittajaa on tietysti mukava kuunnella, jos sillä on hyvii juttui... Ammatin huonoja puolia? Huono palkka. Ei meillä koskaan oo menny Soundin kanssa liian hyvin. Ja se, että työtä riittää enemmän kuin pystyy tekeen. Musta meidän olis kaikkina näinä vuosina pitäny enemmän tukea suomalaista rokkia, mutta resurssit ei riitä, vuorokaudesta loppuu tunnit ja etenkin rahat loppuu. Ei oo edes varaa kierrellä ympäri maata kuuntelemassa kaikkia hyviä bändejä ja mä ainakin pyrin tekemään juttuni omakohtaisen kokemuksen pohjalta enkä vään uskoo muita.

Pertti Ström on kirjoittanu vaan ihan sen takia, että se diggaa rokkia, ei kä minkään hyödyn tavoittelussa. Niinku viime numerossa (Soundi 8 '79) se arvosteli kauheen nipun singlejä, joita Soundilla ei oo varaa ostaa. Esim ua-sinkuista, joita Soundissa on arvosteltu joku 5% on tullu maahan virallisten kanavien myötä. Ja Epestä me joudutaan ne kaikki ostaan. Noin puolet niistä levyistä, mitä mä arvostelen on Epestä ostettuja, koska viralliset maahantuojat ei tuo niitä maahan. Ja ne on niin pienillä merkeillä ettei niillä oo mitään muuta edustusta Suomessa kuin Epes. ja Epehän on yks tän maan suurimpia uuden aallon tukijoita. Epe ja Blomin Atte ovat luoneet tässä maassa nyt sen ua:n todellisuuden, ne puitteet, missä se pystyy toimiin. Tän mä haluan lehteen... Ja tän jälkeen on tullu myönteisenä ilmiönä kaikki nää omakustannushommat, Hilse-LP:t jne kun on nähty, mitä voidaan tehdä,..

Virtanen oli musta ensimmäinen oikee rock'n'roll-bändi Suomessa. Eikö Coitus Int susta sitten ollu 'oikee' R'n'R bändi,?? Oli, mutta se oli jotenkin laajempi kuin rock'n'roll. Ekan kerran kun mä näin Coitus Intin lavalla, niin mä aattelin, että voi vittu!.. mä olin aivan sekaisin. Kerran Aulavan lavalla jossain tilaisuudessa missä oli Alwari Tuohitorvi, Petri & Pettersson Bras ja Coitus ekoilla tanssilavakeikoillaan.. se oli siis yhtä sekasortoo se muu, mutta kun Coitus esiinty, miin siellä seiso P&P Brasin ja Matthewsin jätkät suu auki, että mitä helvettiä tää on?? KOska siihen aikaan joku Alatalon Mikko, se oli kuin pieni perkele. Coitus oli hirvee sekoitus kaikkee, jopa doowoppia, siinä oli vaikka mitä. Se oli rock'n' rollia. Sitä ennenhän täällä ei ollu kukaan oikeestaan rokannu. oli vaan semmosta 'fiksua' lällätystä... Olihan täällä Pressa ja Wigwam.... Ne oli parhaimmillaan ihan hyviä. Eihän rokki olis elänyt, jollei aina olis ollu jotain jätkiä, joilla olis jotain sanottavaa tällä alueella.

NOIN 10 VUOTTA MUN MIELESTÄ KAIKKIEN AIKO=
JEN PARAS LP OLI MOTHERS OF
INVENTIONIN WE'RE ONLY IN IT FOR THE MONEY,
MUTTA
NYKYÄÄN MUSTA KAIKKIEN AIKOJEN PARAS ON NEVER
MIND THE BOLLOCKS!!!!

Oot sä kuullu Public Image Ltd:stä?

Ideana se on loistava. John Lydon ei oo mikään tyhmä jätkä, se tekee aika harkitusti kaikkia näitä liikkeitään...mutten sitä jaksa paljoa kuunnella. Ei se tee ikipäivinä sellasta vaikutusta kuin Never mind... Mutta sen tarkoitettu vaikutushan on niin erilainen. Sen tarkoitus on saada ihmiset tajuamaan, ettei se, että on yks rocksukupolvi tavallaan hengessä syrjäytetty, tarkoita sitä, että luotaisiin uudet kliseet sen tilalle. Lydonilla on nyt sellanen imagonmuuttamisvaine meneillään. Lydon tietää aivan varmasti, ettei sen pidä tuudittaa ihmisiä uskomaan.. se tulee aivan varmasti vaihtaan tyyliään..tai ei tyyliänsa..se tulee vaan tekeen erilaisia juttuja, mitä nyt mieleen juolahtaa Ajatuksia Peitsamosta?

Peitsamo tietää varmaan ittekin, että se on tehny pirusti levyjä. Kyllä sen uus LP on saamarin hyvä. Peitsamosta mä en tykkää loputtomiin- kuka nyt tykkäis mistään loputtomuuteen-mutta kyllä se on enemmän kin kuin OK. Peitsamo on just kaikkee semmosta, mitä on kaivattu. Kyllä Kari on - emmä nyt voi sanoo, että kova jätkä, koska Kari on pehmee jätkä.. Veltosta voisi kans puhua jotain varsinkin näistä uusista hommista.

Veltto on tavallan suomalaisen rokin perusjätkä. Se on mies, joka liikkuu täydellisen nerouden ja täydellisen hölmöyden välillä koko sillä skaalalla. Välillä se on nero ja välillä se on täys persreikä. Ehkä se tietää sen ittekin.. jos ei tiedä, niin nythän se tuli sanotuks. Just tämän päivän lehdissä oli, että se sai huumeista hirveet sakot. Sanoisin, että yhteiskunta ei ymmärrä Velttoo...ehkä Veltto ei välillä ymmärrä yhteiskuntaa. Tää systeemi ei ymmärrä sellasia kuin Veltto...Veltto varmaan ymmärtää systeemiä paremmin kun systeemi Velttoo, eli se on Virtasen tappia 6-0 pohjalta. Miten suhtaudut radion musiikkipolitiikkaan? Öh öh radio.. hyvä piisi muuten. Se mitä Nyman ja Harma ovat radiosta tarjonneet ja se. mikä siinnä on ollu vialla, niin ei se oo lähes alkuunkaan yksinomaa niitten syytä. Kyllä mäkin jossain vaiheessa koin, että niillä oli sellasta linjaa, että ne soitti omaa mielimusiikkiaan ja se tietenkin vaikutti ihmisten musiikkimakuun. Mutta kyllä ne on aika kivasti kumminkin ollu mukana tässä uudessa aallossa.. Jake ja Heikki on vähän liian sing&songwriter -henkisiä jätkiä, vähän niinkun meillä Markkula. Ne on niinkun korostaneet sitä miten sisältörikasta ja arvokasta rock voi olla eli että lauletaan kivoja lauluja kivoista aiheista, joka ei oo kylläkään se koko juttu. En mäkään oo ollu tyytyväinen radioon kaikkina näinä vuosina, ja mä olisin halunnu olla en emmän itte siellä mukana. Niin, säähän oot tehny doskus joitain ohjelmia.. No muutaman...korkeintaan 10.

Ootteks te muuten huomannu, miten Soundissa on paljon levy-yhtiöiden mainoksia? Tiätteks..ne syntyy suurin piirtein siten, että Markkula tai joku soittaa

eri firmoihin ja suorastaan pyytää, että antakaa nyt meille joku mainos. Siis me joudutaan suurin piirtein itse hommaamaan kaikki mainoksemme. Sitten sieltä yhtiöstä lähetetään muutamaa levy ja kirje, että koittakaa nyt tehdä noista sitten jonkinlainen mainos. Eli että ne mainoksetkin tehdään täällä. Joku on vielä joskus sanonu, että Soundissa on hyviä levymainoksia...
Meillä ei aina oo synkannu parhaalla mahdollisella tavaalla levyfirmojen kanssa.. muistan kun meillä alkuaikoina oli hyvätkin suhteet [redacted]n kanssa ne lähetteli meille paljonkin levyjä, joita oli sitten esim palkintoina erilaisissa kilpailuissa, mutta sitten tän entisen [redacted]n tyypeistä oli menny joku puhuun [redacted]lle, joka edust[redacted]iä täällä Suomessa, sellasta puutaheinää, ettei Soundille kannata mitään antaa, että niiden levikki on 1500(!!) ja sitäpaitsi ne on kaikki kommunisteja... no sen jälkeen meillä ei ehkä ollu enään yhtä hyvät välit ko. levy-yhtiön kanssa... aika hauskaa??????????

Viina, laulu ja naiset. Niihin mä rahani pistän..ehkä eniten just siihen lauluun..Musta on ihan hyvä tuhlata rahansa musiikkin. Parempi kuin tuhlata autoon, joita mä en ymmärrä, taikka komeaan taloon. Koska vasta sillon elää kun kokee elävänsä, eikä vaan että on mahdollisimman komeet kuviot elämälleen ja ellää sitten niissä kuvioissansa niin ja näin.

Jutto loppuu suurin piirtein tähän.
Tai tähän?

Haastatteli: J.K., T.N., W.W.
Vastasi: W.W.
Jutun saattoi tähän asuun: J.K.

TÄMÄ OLI KERTOMUS ERÄÄSTÄ SUOMALAISEN ROCKKULTTUURIN TAUSTAHAHMOSTA, SIRUJA HÄNEN AJATUKSISTAAN: WALLU KERTOI YHTYVÄNSÄ SAARELAN MIKON KÄSITYKSEEN ROKISTA. MIKKO SANOI KERRAN ERÄÄSSÄ TILAISUUDESSA OLEVANSA SITÄ MIELTÄ, ETTÄ AINOA HYVÄ ASIA MITÄ [redacted] LÄNSIMAINEN KULTTUURI ON SAANUT AIKAAN ON JUURI TÄMÄ ROCKMUSIIKKI.

Sorry, että mä ihan vähän sen. suvun tätä! Lisäksi haluaisin huomauttaa, että en mä nyt ihan noin ylikukkuloilla ta. valliseet puhu, mut kun noi pulloon Koskenkorvaa! (Kun mä olin pyytänyt.) Kiitos, se oli hyvä, toivoo
Waldemar

ÄÄNITYSTÄ !

Täällä tehdään mestariteoksia, täällä tehdään myös HURMA BANDIN EP, täällä on tehty KOLLAAN, KARANTEENIN, EPPUJEN, POPEDAN ym. levytyksiä. Omakustannuslevyn tekijä, käännä sivua.

MSL Studio Oy

METTISTO
33400 TAMPERE 40
PUHELIN 931-461749

MIKA SUNDQVIST
SIMO LUUKKANEN

HURMA YLLÄTTÄÄ:

Julistamme täten hauskan, kehittävän ~~lokeroivan~~ ja huomiokykyä vaativan YLEISÖKILPAILUN:

MUHEAT PÄÄLLYSKIRJOITUKSET

Oikein vastanneiden kesken arvotaan seuraavat hulkeat palkinnot:

1. HURMA-bandin upouusi EP
2. HURMA-bandin EP
3. 'DESTROY'-paita
4. HURMAn vuosikerta '80
5.-100. Ei mitään

Vastaukset 30.11.79 mennessä osoitteella HURMA / Teppo Nättilä Perkiöntie 12 33960 Pirkkala 6 kuoren vasempaan alareunaan ehdottomasti merkintä "SYÖ EBAA"

KIINNOT

Laske montako kertaa lokeroimis-sana ON mainittu tässä lehdessä!

A Ei kertaakaan
B 3 kertaa
C 27 —"—
D ..... —"—
E En osaa laskea niin pitkälle

IVAA KIVAA K IVAA KIVA AKIVAA IK

Minä ehkä haluan tehdä omakustannuslevyn. Jokatapauksessa haluan tietää, mitä se homma maksaa & miten se tapahtuu jne..... Eli laittakaa tulemaan esitettä ja hinnastoa.

Nimi

Osoite

90p

MSL Studio oy

Mettistö

33400

Tampere 40

Kuvassa Mika Sundqvist. Vai onko?

N ZEN ZEN ZEN ZEN ZGN ZGN ZGN ZGN ZG

ZEN on välitöntä kokemista; osittelematonta kommunikointia, totaalista elämistä, hiljaista katselemista ja kuuntelemista. Zen on tie erillisyydestä takaisin Ykseyteen, zen on tie, jota ei ole - erillisyyttä ei Absoluuttisesti ole milloinkaan ollut, mikään olentoluokka ei ole koskaan ollut MAAILMAN ULKOPUOLELLA, me kaikki kuljemme maailman sisäpuolella, Laajenemme jatkuvasti, Ihmisen kohdalla laajeneminen on pitkään ollut hidasta koska ihminen ei ole vielä konaisvaltaisesti ymmärtänyt Rakkauden merkitystä tässä ja nyt, viha ja itsekkyys ovat kauan pitäneet ihmisen epävapaassa tilassa - toisaalta tämä epävapaus on mahdollistanut ihmiselle suuremman Vapauden ja Laajemman toimintapiirin tulevaisuudessa.

ZEN on paradoksi, mutta niinhän tämä ihmisen käsitteellistämä maailmakin on. Maailman jakaminen subjekteihin ja objekteihin , erillisiin yksiköihin ja osiin on vain suhteellisen alkeellisen ihmisjärjen kantajalleen tekemä kepponen: tällä kepposella on kuitenkin suuri merkitys ihmishengen laajenemiselle ja vapautumiselle... Tiedon ja maailman osittelu näkyy ja tuntuu nykyajan ihmisen kaikilla elämänsektoreilla, ihmiset riitelevät keskenään, ihmisten välisessä kanssakäymisessä on ollut ja tulee vielä olemaan vakaviakin häiriöitä; tieteet ovat nykyään ristiriidassa keskenään (ristiriita on vain näennäinen, yhteinen nimittäjä on kyllä löydettävissä, sehän on ihminen), uskonnot julistavat: MEIDÄN Jumalamme on ainoa totuus, toimi siis siten kuin profeettamme käskee. Teologimme eivät vielä ole ymmärtäneet, että heidänkin oppinsa on rakennettu syvällisempää tarkastelua kannattamattomalle subjekti-objekti -rakenteen pohjalle... Niin, Jumala loi maailman ja häipyi ties minne, MUTTA: ON vain yksi Kaikkeus, eikä Jumalakaan voi olla muualla kuin Siinä...

Tiettyyn rajaan asti asioiden ja esineiden käsitteellistäminen on välttämätöntä ja tarpeellista, mutta kokemisen tason syventyessä ihminen äkkiä huomaa, ettei kaavoittunut ja hengettömän tuntuinen (Vain "tuntuinen") käsitevarastomme riitä alkuunkaan kuvaamaan sitä todellisuutta, joka on läsnä, tässä ja nyt. Maailma on joka hetki valmis kertomaan ihmiselle salaisuuksiaan, kun vain ihminen on valmis TÄYSIPAINOISEEN viestintäsuhteeseen, täysipainoinen viestintäsuhde on pyyteettömän RAKKAUDEN läpitunkema, jossa molemmat viestijät ovat teostaan VASTUUSSA. Takertuminen erilaisiin asioihin ja normeihin estää kuitenkin täysipainoisen kokemisen, myös pelko ja viha häiritsevät syvällisemmän tiedostamisen syntymistä. Rajoitukset voidaan kuitenkin milloin tahansa murtaa, omaksumalla uusi, vain rakkauteen ja ymmärtämiseen pyrkivä asenne. EI TARVITSE MUUTA KUIN OLLA TÄSSÄ JA NYT: OLEMASSAOLOHAN ON KERTAKAIKKIAAN MAHTAVA ASIA. Ihmisten on aivan turha paeta olemassaoloansa omiin haaveisiinsa, olemassaolon ihme ylittää moninkertaisesti suurimmatkin toiveunemme...

ZEN eli Anarkiaa itämaiseen tapaan...

Maailma on rakentunut lakien perustalle, LAIT KATTAVAT KAIKEN SEN, MIKÄ ON LUOMISESSA SYNTYNYT - lait syntyvät MIELESTÄ, LAIT OVAT KAIKKIALLA, MIELI ON KAIKKIALLA, JUMALA ON KAIKKIALLA, MYÖS SINUSSA: KUKA VOISI OLLA ULKOPUOLELLA, KUN KERRAN SISÄ JA ULKOPUOLTA EI OLE OLEMASSA?

Zen on mielen ja ei-mielen kokemista, zeniä on mahdotonta pukea käsitteen ehdollistavaan asuun. Zen on syvenevää olemista, kasvavaa itsetietoisuutta, LAAJENEVAA TAJUNTAA. ON TURHA YRITTÄÄ VALAISTUMISTA, MAAILMA ON JO VALAISTU: VALOA KOHTI VOI TIETOISESTI PYRKIÄ, HUOMATAKSEEN OLLEENSA VALOSSA AIKOJEN ALUSTA.

(Zenbuddhalaisuus on eräs buddhalaisuuden haara, se on levinnyt voimakkaasti Kiinaan ja Japaniin, ja on vaikuttanut näiden maiden kulttuureihin. Jos joku haluaa perehtyä lähemmin zenin sisältöön, suosittelen ennenkaikkea oman kokemisen syventämistä. Zenin historiasta, taustasta ja sisällöstä on Alan Wattsilta tullut kaksi suomennettua kirjaa: ZEN ja Psykoterapiaa idässä ja lännessä.)

A. H.

SEHR SCHNELL — Me olemme Sairaala

Sehr Schnellin piisit eivät avaudu yhtä helposti ja samalla tavalla kuin useimpien bändien piisit. Schnellin yhteydessä voi kuitenkin kokea ns. ahaa(täähän onkin kova juttu)-elämyksen, joka saattaa tuntua aina luissa ja ytimissä saakka.

Jumbo: Teidän jutut toimii aika monella tasolla. Ne on aika mielettömiä oikeestaan mutta samalla hyvin älykkäitä. Onko niissä jotain ylätasoo?

Räpylä: Totta kai niissä on ylätaso.

Adi: Ei me sillai niitä oo ajateltu. Noi biisit on vaan tehty. Meiltä tulee tommosia biisejä.

Stressi: Mää oon sitä mieltä, että jokaisessa biisissä täytyis olla monta tasoo. Et ei kantsi biisii tehdäkkään, jos se toimii vaan yhdellä tasolla, et se on vaan joku biisi. Et siitä sais jotain kans. Et senkin kanssa vois tehdä itte luovaa työtä. Ettei se olis vaan sitä, että nyt tää on hyvä rockbiisi.

Adi: Suomessakin kaikki bändit haukkuu toisiaan, ja toisia bändejä haukutaan mielettömästi. Just pitäs tajuta, että kyllä täällä on tilaa tehdä erilaisia juttuja vaikka kuinka paljon. Me just vedetään vähän erilaista linjaa.

Stressi

Stressi: Eikä me sitä erilaista linjaa vedetä sen takia, että okei me halutaan olla erilaisia. Tää on se meidän luonnollinen juttu, ja tää on se mitä me vedetään. Et ei me kuunnella muita, et ahaa noi vetää tota linjaa, me ei vedetä ainakaan tota.

Jumbo: Monista teidän sanoituksista ei voi olla koskaan varma, niin kun Juho vanha natsi ja Orja. Teillä on kuitenkin aika paljon suorempia jokkut piisit, niin kun 18 v.v.k. ja Tekopyhä.

Adi: Tässä viimesen vuoden aikana me ollaan huomattukin se juttu, että me ollaan tehty koko ajan kompromisseja, me ollaan ajauduttu ton punk-jutun mukana. Sit biisitkin ja sanoitukset on tullut suoremmiks. Me ollaan alennettu ittemme niinku muidenkin tasoon. Tavallaan menty jengin mukaan, ja otettu niin paljon samoja juttuja.

Stressi: Voi sanoo, että me mentiin vähän sekaisin, kun me mentiin tohon rockbussinekseen.

Adi: Mut se oli hyvää oppiaikaa sikäli, että nyt me tiedetään, miten noi jutut toimii. Pystytään vetään taas jotain muuta. Me nähtiin se juttu. Se on ihan hyvä elää siinä rockjutussa mukana, ja kokee se juttu vähän, vaikka se onkin semmosta peliä koko rockbussiness.

Mauno ja Räpylä

Poikamme puhuvat hengestä

Harmanen: Kun Adi puhui Uuden ajan Aurassa 1/79 henkisestä muutoksesta, minkä pitäs tulla ja mikä on tulossa. Mulle ainakin jäi hiukan epäselväksi, mitä tarkotit "henkisellä muutoksella"?

Adi: Ihmiskäsitys tulee lähiaikoina muuttumaan. Täällä länsimaissa on nykyään semmonen käsitys, että ihminen on pelkästään sielu ja ruumis, mukana ei oo ihmisen henkeä (tuntuu siltä, että monet ovat hylänneet jo sielu-käsitteenkin tarpeettomana, kuten ns. behavioristit psykologiassa, "sielutiede ilman sielua". lat. huom.)

Harmanen: Taikka toisaalta tälläset käsitteet kuin sielu ja henki on tällä hetkellä ilman tarkkaa sisältöä suurimmalle osalle ihmisiä, varsinkaan tiedemiehemme eivät halua tälläisistä asioista puhua, koska nykytieteen välineistöllä ei tietenkään voi päästä henkeen käsiksi.

Stressi: Ei elämä tietenkään oo pelkästään mikään materiaalinen tapahtuma. Jos näin olis, niin tää meidän keskustelu ja ajattelu olis verrattavissa ruuansulatukseen tai johonkin muuhun kemialliseen tapahtumiseen. Ei ajattelu oo mikään mekaaninen tapahtuma, vaan se on luovaa, henkistä toimintaa. Ei kukaan pakota ihmisiä ajatteleen niin kuin ne ajattelee, vaan mehän voidaan itse päättää ajatustoimintamme SISÄLLÖSTÄ.

Harmanen: Alakulttuurilehdessä Joukkohauta tuomittiin Adin esittämät näkemykset mainitussa Aura-haastattelussa. Todettiin, että sun lausuntos henkisen muutoksen tulemisesta on samaa kuin jos sanottaisiin, että on epäkohtia, joita pitäs korjata. Siis niinkuin yhtä hedelmätöntä...

Adi: Se olikin siinä lehdessä oikeestaan hiukan väärässä muodossa, koska eihän mitään tapahdu, jos ei tehdä Työtä sen eteen. Mä olen varma, että henkinen muutos alkaa tulla, sen on pakko tulla, niin on ennustettu ja kaikki merkit viittaa siihen. Mikään ei kuitenkaan muutu, jos ei ihmiset ala tehdä työtä oman elämänasenteensa ja -tapojensa muuttamiseksi. Ihmiset alkaa pakostakin ymmärtää elämän todellista sisältöä, ja näin pikkuhiljaa aletaan päästä eroon kulutushysteriasta ja muista joukkoneurooseista...

Harmanen: Mutta tääkin on aika kaks-piippunen juttu, sillä merkit viittaa myös aivan toisenlaiseen "muutokseen" kuin mistä ollaan tähän asti puhuttu. Tarkotan, että ihmiskunnan ongelmat on pikkuhiljaa alkaneet kasaantua, saastuminen, kerskakulutus, kilpavarustelu...

Adi

Adi: Näinhän sen pitää toisaalta ollakin, sillä kun nyt on syntynyt semmoinen tauti-tilanne tavallaan, niin alkaa olla Muutoksen aika. Kun ihmiset alkaa sekoilla, niin myös vanhat arvot alkaa pettää. Monista punk-lehdistä esimerkiks huomaa, että nuoret ihmiset ei enää usko vanhoihin juttuihin, niillä ei oo mitään arvoja...

Stressi: Ihmiset rupee nyt tavallaan elämään ensimmäistä kertaa. Ihmiset luulee että ne on yksin, että ne on erossa maailmasta. Tää muutos on niinkuin sitä, että mennään takaisin maailmaan, ruvetaan elään tässä maailmassa eikä enää kuvitella turhia.

Adi: Ei ihmiset oo täällä mistään irrallaan. Ihmiset on koko ajan yhteydessä kaikkeuden kanssa, maailmassa kaikki vaikuttaa kaikkeen.

Harmanen: Ainakin mun mielestä hyvin vähän heijastuu se, mitä te nytten puhutte, teidän musiikinteostanne. Te heijastatte ihan eri maailmaa tavallaan. Ne biisit kuvastaa justiin sitä, mistä ollaan lähdössä jonnekin.

Räpylä: Toisaalta ne biisit on nykyään ihan eri biisit. Nykyään toi musa on vähän muuttanut muotoonsa.

Velton vaikutus

Harmanen: Niin tuli mieleen, että teillä on ehkä sama lähtökohta ollu kun Veltolla, että kusessa.

- Yym-y

Harmanen: Mites muuten Veltto on vaikuttanut? Tehän ootte tunnustaunut sen henkisiksi lapsiksi.

Stressi: Kyllä Veltto on vaikuttanut aikoinaan meihin. Velttohan veti semmosia juttuja, mitä muut ei tajunnu sillon, aikoinaan oli edellä aikaansa...

Ei me sillai olla niinku Velton jälkeläisiä, että me seurattas Velton jälkiä. Ehkä Velttokin kattoo, että meillä vois olla sama päämäärä. Mutta meillä on ihan eri Tie.

Mää en tunne Velttoo tällä hetkellä niin hyvin, että mä tietäsin tarkoin sen päämäärät. Mää en oo jutellu sen kanssa vähään aikaan.

TYÖTÄ

Stressi: Mää oon sitä mieltä, että jengin täytys rupee tekeen työtä asioiden eteen—enemmän työtä kuin sekoiluu. Ruvettas tekeen uuden ajan eteen duunia. Alettas elää vallankumouksen jälkeistä aikaa jo nyt. Omia vaihtoehtosia juttuja tänne tavallaan yhteiskunnan sisään, jotka sit hiljalleen laajenis ja laajenis, ja sillon lopulta Suomi olis täynnä yhteiskunnan ulkopuolella olevaa tyyppiä...

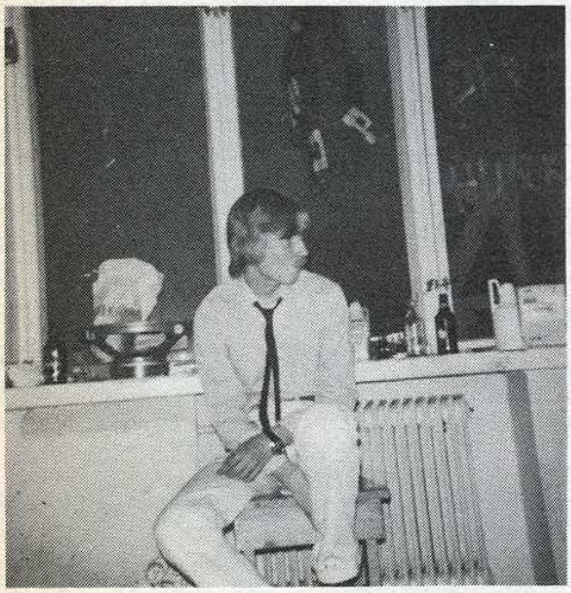

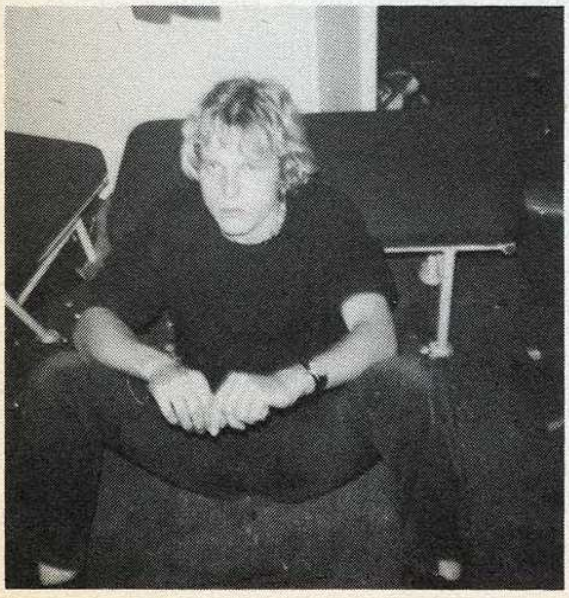

Harmanen: Tarkotat ehkä lähinnä työtä oman ittensä kanssa...

Stressi: Oman ittensä kanssa ja sitten ihan yhteiskunnallisella tasolla. Tämmöset ihmiset, jotka tuntee olevansa ulkona kaikesta tästä systeemistä, liittys yhteen. Duunais jonkun asian pulesta, lois niinku työpaikkoja itelleen. Mut ittensä kanssa se kovin duuni onkin. Ei mitään tuu jollei tee ittensä kanssa työtä.

Me olemme Sairaala

Stressi: Tää meidän bändi on oikeestaan Sairaala. Me autetaan siinä koko ajan toisiamme: samalla kun me yritetään auttaa muita ihmisiä. Enemmän me oikeestaan autetaan toisiamme. Me ollaan tutustuttu toisiimme, meillä on ollut joku juttu, mitä me on tehty. Teidän Hurmasta vois tehdä kans hyvän sairaalan. Se olis hyvä, jos ei vaan tehtäs jotain juttua vaan samalla parannettais ihmissuhteet selviks. Ettei olis mitään turhaa pokkaa, sanottais asiat suoraan. Me jo sanottiin tässä haastattelussa, että Räpylä paranee eli me paljastettiin, että Räpylä on sairas. Se on aika paha paljastus. Me voidaan paljastaa, että minä ja Adi ollaan kans helvetin sairaita. Meidänkin täytyy parantua mielettömästi. (kasetti loppui tähän)

Haastattelu tehtiin
21. heinäkuuta 1979.
Jutun purki nauhalta
Jumbo, apua tarjosi
A. Harmanen

Sehr Schnell esiintyi Tampereen Ya-talolla Pimun tilaisuudessa syyskuun alussa. Monet paikalla olleista huomasivat varmaan, etteivät itse tai muu yleisö olleet valmiita Sehr Schnellin uuteen linjaan.

Haastattelussa kävi ilmi, että Schnellit ovat tarkoin pohtineet musiikintekonsa tarkoitusta ja päämääriä. Pimun keikasta tuli mieleen, että nyt Schnellit kiinnittävät entistä enemmän huomiota myös siihen, kuinka he parhaiten ja hienoimmin saisivat näitä läpi eli muotoon. Toisaalta esityksessä tärkeintä oli se mahtava fiilis, mikä siitä välittyi.

No, yhden keikan perusteella on vaikea sanoa muuta. Sehr Schnell ei todellakaan ole mikään 'laakista raikas'-bändi. Toivottavasti saamme Sehr Schnellin tulevaan Hurmakonserttiin.

Jumbo

Yleisön yleinen PALSTA 1

Enämpi vaan kirjeitä!!
OS: HURMA/Teppo Näpylä
Perkiönite 12 03900 Pirkkala 6

AVOIN KIRJE HURMALLE

No niin, tässä minun mielipiteeni: En todellakaan ymmärrä miksi joku tylsä nimimerkki teilaa Pimu-kirjoituksessaan yhtyeen nimeltä Blue Band. Kyseinen yhtyehän ei edes pahimmillaan sorru vanhojen pierujen tarkoituksettomaan kelaamiseen (jotain sinnepäin kirjaili Pertti Ström Soundi-lehdykässä). Blue Bandin soitanta kulkee eteenpäin kivasti (nyt unohdarmo rumpalistin), piisit ovat jopa hyviä ja laulanta on suorastaan huimaa. Eikä tämä orkesteri ole edes kovin vanha.

Blue Bandin kohtalona on ollut joutua keikoilla pari kertaa muistaakseni Problems?in ja Pelle Miljoonan orkan väliin ja sen taas tietää mitä siitä tulee; suvaitsemattomat punkkarit (niitäkin on paljon, valitettavasti) häiritsevät bändin toimia kykyjensä mukaan, jolloin homma menee läskiksi.

Blue Band ei putoa "hämy-yhtyeiden perisynteihin - mielikuvituksettoman mielikuvituksellisiin viiden minuutin soolohin & spyketeelisiin sanoituksiin - soolot ovat jänteviä, sanat ymmärrettäviä, yhtye vaikuttaa tuoreelta, elinvoimaiselta (nyt voimme unohtaa basistin) jne.

On todellakin syytä tehdä ero vanhojen pierujen ja "vanhojen pierujen välille.

KÖYHÄ PUNKKARI

PS. muuten olen sitä mieltä, että Hurma on kiva lehti, mutta se taas ei kuulune tähän?

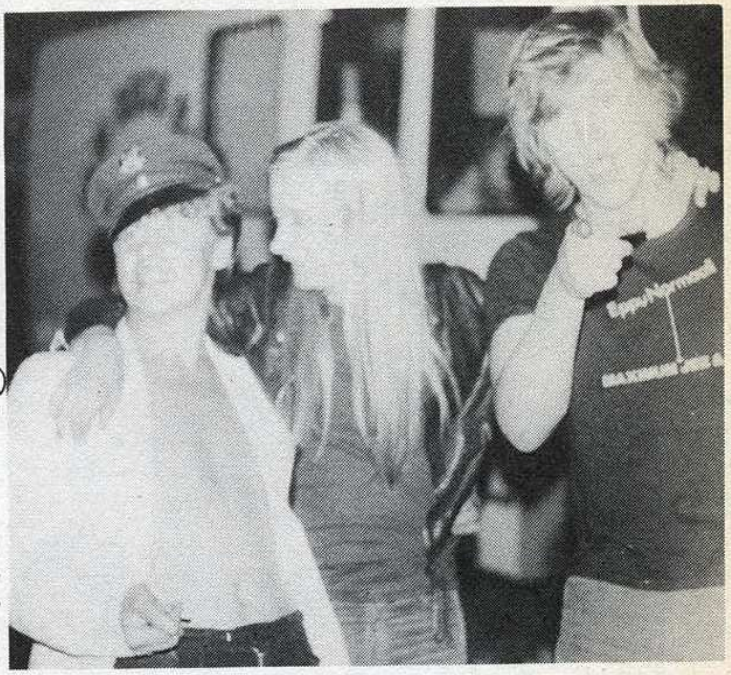

KUVASSA KESKELLÄ BLUE BAND-BASISTI SILU SEPPÄLÄ, OIKEALLA JOKU ROCKTÄHTI JA VASEMMALLA POREDAN PATE (ONKOHAN PATE SAANUT HUUMMETTA ???)

JATKUVASTI KULTTUURIRADIKALISMIN AIKA

"Kulttuuriliberaali nauttii, ymmärtää ja antaa tunnustusta hyvin avarin puittein kaikille inhimillisen kyvyn ilmaisumuodoille. Hän on voittopuolisesti esteettinen tyyppi. Kulttuuriradikaali on sen sijaan eetillisesti, yhteiskunnallisesti korostunut. Hän on levoton ja hänen tehtävänsä on varoittaa muita vaarasta. Jos yhteiskunnallinen tasapaino olisi turvattu, olisin kulttuuriliberaali, mutta kun se horjuu, olen kulttuuriradikaali." (Nykypäivä 31.1. 1936)

Kulttuuriliberaali pyrkii antamaan tunnustusta kaikelle luovalle toiminnalle. Kulttuuriradikaali kannustaa samaten luovaa toimintaa, mutta haluaa sen syventyvän taistelemaan ihmisen puolesta, varoittavan, kuvaavan todellisuutta, joka hämärtyy ihmisten silmissä. Sillä vielä kauan kestää taisto, yhteiskunnallinen tasapaino horjuu. Kulttuuriradikalismi ei ole rajoittuneisuutta, päinvastoin. Rajoittuneisuus estää erottamasta omahyväistä teeskenelyä rehellisestä taiteesta. Suvaitsevaisuus on liian usein velttoutta.

Kulttuuriradikaali kieltää tavallaan itseltään pehmeän myötätunnon ja yrittää virittää ihmisten omatunnon.

Puhtaat muotokokeilut eivät edistä kulttuurin kehitystä syvällisesti. Taide taiteen vuoksi on kuollutta, siksi luja on

elämän ja taiteen välinen linkki. Merkityksellisten tuntemusten kuvaileminen on askeleen lähempänä maata ja edistystä. Mutta tuntemus häipyy äkkiä, se ei ravista hereille rajusti.

Tiheä harmistuneisuus ja kyrpiintyneisyys asioiden nykyiseen tilaan ajaa kulttuuriradikaalin etsimään keinoja massojen liikuttamiseen seisomistilasta ja yksittäisten tuntemusten ihailusta ja joskusnälväisemään sileäotsaisia intellektuelleja, jotka liitävät esteettisyyksien hurmioissa. Tärkeää tapella ensin kaikille mahdollisuudet luovuuteen. Niin kauan kuin ihmisten perusturvallisuus on heikko, kansakunnan omatunnot, kulttuuriradikaalit, pysyvät hermoherkkinä ja masentuvat tahtomattaankin jokaisesta ajatuksetta tehdystä taideteoksesta, jokaisesta suupielestä heitetystä tyhjänpäiväisyydestä. Se on tietysti kärsimättömyyttä, mutta kuinka voi olla olematta kärsimätön, kun joutuu päivittäin toteamaan, miten suuret määrät luovaa lahjakkuutta valuu hiekkaan mahdollisuuksien ja kannustuksen puuttuessa. Kulttuuriliberaalilta voi saada kannustuksen, jos kulttuuriradikaali tappelee ensin mahdollisuudet. Ja kun on taattu mahdollisuudet, kulttuuriradikaalillakin on varaa alkaa liberaaliksi.

Vaikka totuuden nimessä ajatus pyrkimisestä kaikkien inhimillisen kyvyn ilmaisumuotojen ymmärtämiseen ja hyväksymiseen on typerä. Edistys on oltava jokaisen taiteentekijän kannustimena. Eikä pelkkä tekninen edistyminen millään muotoa. Ajasta ja asiaintilasta riippumatta on oleva aina syytä harmistua ajattelemattomuudesta ja irrallisten tuntemusten tarjoilusta. Vastuu vaatii kahlaamaan niin syvälle tietoisuuteen ja tajuntaan kuin mahdollista hukkumatta. Ne, jotka eivät viitsi kuin kahlailla turvallisissa vesissä, ovat selvästi vastuuttomia! Vastuuttomuus on pahasta. Liberalismi ei saa merkitä löyhäkätisyyttä. Vastuuttomuudelle on moraalinen velvoitus langettaa tuomio.

Suoraan sanottuna en ole niin optimistinen, että uskoisin koskaan tulevan sellaista muutosta, että kaikki rupeaisivat -tai kasvaisivat- vastuullisiksi. Radikaali meissä ei saa siis koskaan rauhaa. Omatunnon rauha olisikin teeskentelyä. Rauhattomuus ja terve tyytymättömyys pitävät kehityksen juoksujalassa.

Kaiken soutamisen ja huopaamisen jälkeen on todettava, että alkulainaus on osaksi harhaa ja että kulttuuriliberalismi on väärä sana kuvaamaan kulttuuriradikaalin asennetta kulttuuriin tarvittavien muutosten toteutumisen jälkeen. Kulttuuriradikaalin on ikuisesti vaadittava tiedon, tunteen ja näkyjen tehokkainta sulautumista. Ei ihmistä voi väsyttää todellisen elämän ja todellisten näkyjen aistimiseen. Rääkypropaganda sen sijaan tappaa oma-aloitteisuuden ja kiinnostuksen. Laskelmointi ei kuulu kulttuuriradikalismin ohjelmaan eikä tyhjä hurmoksellinen vapauden, veljeyden ja tasa-arvon huuteleminen. K-radikaali ei leiki marttyyria kahlatessaan, sillä aivo- ja tunnekuolema on vaarallisempaa kuin hukkuminen. Mädäntyneestä ruumiistakin on enemmän hyötyä kuin pystyynkuivaneesta luuranggsta. Radikaali imee massat itseensä sen sijaan että yleistäisi itsensä massoiksi. Kuten sanottua kulttuuriradikaali on massojen omatunto, toivottavastikyllin pyyteettömästi, kaipaamatta lääkitystä pieleenmenneen lapsuuden vaivoihin.

Sellainen kulttuuriradikaali, joka sanoo, että Bunuelin älyllinen ja älytön anarkismi, kaikki abstrakti taide, punknuorison yhteiskunnallisesti aika tiedostamaton protestiliikehdintä ja sen sellaiset ovat hapatusta, ei ole oikea kulttuuriradikaali vaan susi. Kehitystä rohkaisevia impulsseja antava taide levittäytyy ympärillä, silmän ei tarvitse olla huippuvalikoiva. Aavistuksenomaisia ideoita on suunnilleen jokaisella ja se osoittaa, kuinka elintärkeää on saada niille tiedollinen lataus, jotta ne tukevoituisivat uskottaviksi ja hyödyllisiksi. Ei voida lempeästi tukea puolivalmiutta vaan täytyy rohkaista syventämään. Ennen kaikkea ihmisille täytyy avuliaasti selittää silmät korvat täyteen sitä, kuinka tähdellistä ja välttämätöntä on kiihkeästi tuoda esille kaikki tuska ja tieto, mutta niin että se yhtyy massojen tuskaan ja tietoon ja **räjähtää** ymmärtämy**kseksi.** Tapahtumassa ei ole mitään mystisyyttä, pahoittelen sekavuuttani. Tarkoitin, että tappelussa paremman tulevaisuuden puolesta ja perusturvallisuuden parantamisen puolesta on yhytettävä kaikki tieto ja kokemukset. Siten syntyy täysi ymmärtämys nykyisistä vääryyksistä. Kukaan ei saa paeta, nyt ei voi paeta. Kun pala parempaa maailmaa on rakennettu, voidaan tuosta vaatimuksesta tinkiä hiukan. Silloin saavat sadut olla lähempänä päiväunelmaa. Kulttuuriradikaali ei hyväksy milloinkaan "loistavaa elämää" tavoiteltavaksi. Vähitellen lähestyttäessä parempia huomispäiviä päiväunelmankin luonne on kai muuttunut, siksi satusensuuria ei tarvita. Kas niin.

Pohdiskeluissani päädyn kerta kerralta samaan: ihmisten arvostukset ja toiveet muuttuvat pakosti matkalla inhimilliseen elämään, ja inhimillinen elämä muuttaa ihmisen lopullisesti. Kulttuuriliberalismi tai kulttuuriradikalismi voivat kuulostaa sopimattomilta käsitteiltä silloin, nytkin jo kuulostavat. Olemme matkalla kohti korkeampaa kulttuuria. Tapellaan koko matkan ajan!

Ainomaija Alanen

KIRJALLISUUDEN AARTEITA?

REGGAE BLOODLINES: In search of the music and culture of Jamaica.
Teksti S. Davis. Kuvat P. Simon. Anchor 1977.

Jamaika itsenäistyi vuonna 1962. Sieltä on vaneellä 145km Kuubaan. Se on kehitysmaa. Reggae bloodlines kertoo siis ainoastaan jamaikalaisesta reggaesta. Kirja on kirjoitettu jonkinlaisen matkakertomuksen muotoon, tyyliin mitä-kaikkea-me-koimmekaan, perin vauhdikkaasti ja englantikin on suht yksinkertaista. Kirja on jaettu kappaleisiin helpoimmalla mahdollisella tavalla, ts. suurimmat nimet on saanut oman lukunsa, samoin rastafarismi, DJ:t, pääministeri Manley, ganja-vuori Kali Mountains jne. Tosin aiheesta poukkoillaan minne sattuu. Teksti on rock-lehtimäistä. Haastatteluja on paljon ja ne ovat valaisevia. Davis onkin joskus ollut Rolling Stonen avustaja. Kuvia on paljon ja ne ovat valaisevia.

No, saako kirjasta selvän mitä on rastafarismi, kuka on Marcus Garvey, millainen on Jamaikan musiikillinen ilmasto. Rastafarismi ainakin jää yhtä hämäräksi kuin ennenkin, joten jos kiinnostaa kannattaa lukea Barrett: The Rastafarians. Politiikkaa käsittelevät jaksot ovat epämääräisiä. Manleyn haastattelussa puhutaan melkosia epäolennaisuuksia. Se tuli ainakin selväksi, että Manleyä syytetään liian läheisistä suhteista Kuubaan. Kerran vuodessa käy kuulemma rasta-lähetystö vaatimassa pääministeriltä ganjan laillistamista. Ilmeisesti rastat ovatkin enemmän vaikuttaneet kulttuuriin vaikka en kyllä oikein reggaen ja rastafarismin suhdetta ymmärräkään. Rasta on pieni vähemmistö (raakasti alle 10 %), heitä kohdellaan kuten hylkiöitä.

Muusikoista kerrotaan, heitä haaastatellaan ja käydään konserteissa, kotona ja naapurissa. Mm. Marleysta (24 sivua paljon terävämmin kuin McKnightin ja Toblerin kirjassa), Burning Spearistä, Jimmy Cliffistä, Joe Higgsistä jne. DJ:stä U-Roysta, Dr. Alimantadosta, Prince Jazzbosta jne. Tuottajista Joe Gibbsistä ja Harry J'stä jne. Tältä osin kirja on varsin informatiivinen, kaipaamaan jää vain hakemistoa ja studiojoukkueiden kokoonpanoja. Musiikin historiasta ei juurikaan puhuta. Reggaen kehitystä skasta ja rock steadystä ei juurikaan käsitellä. Eikä näillä kolmella mielestäni mitään oleellisia eroja olekaan, paitsi että reggaessa on enemmän julistajia. Kaikki tekninen musiikin analysointi on jätetty väliin.

Jamaikalla kaikki kuuntelevat reggaeta ja usein ja joka paikassa. Siitä on tullut kansan (ainakin slummikansan) pikku omatunto. Keskiluokalla on omat pehmeämmät reggae-suosikkinsa. Musiikissa kuuluu se riemu, että nyt luodaan omaa kulttuuria, tosi vain mutkan kautta afrikkalaiselle pohjalle. (Käsittääkseni takaisin Afrikkaan hokema tarkoittaa lähinnä juurien tuhnistamista ja oman kulttuurin vaalimista. Kirjassa on muuten luku Maroon Countrysta johon paenneet orjat perustivat oman valtionsa, välillä he taistelivat urhoolisesti ja välillä tekivät kaikenlaisia lehmänkauppoja valkoisten hallitsijoiden kanssa). Jamaikalaiset voivat totta tosiaan sanoa että reggae ei ole taidetta vaan niiden elämää. Jos liiotellaan niin voidaan sanoa, että Reggae on Jamaikalla instituutio. Ja se kuuluu musiikissa. Onhan toki selvää, että rock joka on tapahtuma-luonteinen tapahtuma ei ikinä (tuskin ainakaan 80-luvulla) saavuta samaa voimaa ja intensitettiä. Niin, tämä kirja kertoo ainakin selvästi millainen riemun aihe musiikki Jamaikalla on. Siitä on hyvä esimerkki kun pojat kertovat jameista Kingstonissa johon koko kulmakunta lapsia myöten osallistui.

Vastapainona reggaen riemuille (vai olisko se päinvastoin) on karu kehitysmaan todellisuus. Väkivalta rehottaa ja elinolosuhteet on kurjat ja elintasoerot huikeat. Erityisesti kirjan kuvat puhuvat puolestaan. Näistä asioista lauletaan myös, ei kuitenkaan alistuen. Voidaanpa ilmeisesti sanoa, että reggae on vastareaktio materiaaliselle ja henkiselle turvattomuudelle. Siis tarkotan myös kevyempää reggaeta.

Sujuvasti kirjoitettu ja monipuolinen kirja. Eritisen komeasti tulee esille se pohja jolta reggae nousee (itse asiassa reggae on osa sitä). Kirjan luettuasi tiedät jamaikalaisesta elämästä enemmän kuin keskiverto turisti (sitäpaitsi kirja maksaa noin 40mk). Todista, että et ole typerys, lue tämä kirja. Vaikka siinä onkin Ari Holtin mukaan joitakin asiavirheitä.

P.V

PALAPALSTA UUTISIA YM.

Sen lisäksi, että Popedan manageri H.Peltonen lähti alkukesästä omille teilleen (= Eppujen manageriksi $$) on nyt myös basisti Ilpo Ainiala eronnut ja perustanut uuden bändin (nimestä ei ole tietoa), bändissä soittavat mm. kaksi entistä Ducksmiestä ja yksi Räime/Hellhound-mies. Popeda soitti jäähyväiskonsertin vanhalla kokoonpanollaan heinäkuussa 1979 Tampereen YO-talolla. Meininki oli kova. Popeda oli/on viihdyttävä ja hauska yhtye. Uusi basisti on Eppu Lehtinen. Uusi LP on tulossa, piisit ovat jo valmiina.

KUVASIA ILPON UUDEN YHTYEEN LAULUTOLITTIMEE MIKROFONIIN

The Finnish punka rocka groups are actually not very good punka rocka groups. The best is a five-piece with a Joe Strummer lookalike on bass, an Iggy on lead vocals, and a Tom Robinson on guitar. "Tom, Tom, Tom Robinson" is indeed the hook line — replete with clenched fist salutes — of one of their songs.

New Musical Expressissä oli elokuussa minkka Lenny-haastattelu, jossa puhuttiin paljon suomesta. Ko. lehtileikkeessä on haastattelijan näkemys suomalaisista punkrock-yhtyeistä. (Mikähän mahtaa olla yhtye, jota kuvataan)

Hilse-LP on ilmestynyt ja on melko kirjavasta tasostaan huolimatta kannattava sijoitus (turhaa mainosta - kaikillahan se kumminkin on).

●●●

Karanteeni on kova bändi. Tämä selvisi meille em. popedakonsertissa. Oli dynamenttia otteissa ja homma kelasi kunnolla. Hyvä jätkät, kehittykää edelleen. Karanteenin uusi single Sid Vicious/Potilas X ei ole aivan niin hyvä kuin voisi olla. Sidi on muuten ihan kelpo piisi, mutta laulupuoli ei ole täysin onnistunut, turhat Rotten-naurut yms. eivät pitemmän päälle jaksa paljoa naurattaa. B-puoli onkin jo paljon mielekkäämpi esitys. Potilas X:n hirveä vauhti kuvastaa hyvin piisin sanomaa.

Nuoret punkkarit heittelivät Teddy & the Tigersia Tampereen kemuissa kananmunilla ym. Myös Tamperelainen diskopierubändi Graffit sai puistokonsertissa pulloja ym. niskaansa.

Mihin jäi Yhdistytään-henki?

●●●

Suomalainen uusi aalto (erityisesti uusi uusi aalto) on osoittanut voimansa. T:reen YO-talolla Pimu-illoissa (Pimu Pirkanmaan elävän musiikin yhdistys) elo- & syyskuussa ovat mm. Widows, Ypö-Viis, Ratsia, Loose Prick, Kollaa, Sehr Schnell (ks. toisaalta) ja monet muut ovat näyttäneet mistä päästä se kana oikein kusee (tai miten se sanonta nyt menee).

Ensimmäisenä, heti elokuun alussa, taisi esiintyä WIDOWS, suomen nopein punkbändi, jonka piisien sanat olivat englanniksi ja musa oli tavanomaista energistä punkrockkia, ehkäpä juuri siksi esitys oli hieno.

30 Graham Parker

Mick Jones (Clash)

Ypö-Viis osoitti olevansa oikein kiva ja lupsakka yhtye. Uusi single Me myytiin itsemme/Kaupunki muistaa nuoria on myös kiva. Sanoissa on mukavia oivalluksia, kuten esmes, että "kyllä kaupunki nuoria muistaa, ne panee poliiseja meitä valvomaan!" Ypö-Viideltä on kai LP tulossa.

Myöhemmin YO-talolla esiintyi myös Loose PRICK-yhtye, joka oli todella positiivinen ilmiö, bändin jätkillä meni lujaa! Harvoin näkee niin sympaattista meininkiä.

Myös RÄIME esiintyi Pimu-illassa. Hurman päätoimittajan mielestä esitys oli varsin hauska, muitten Hurma-miesten mielestä ei. Räimeen piti taannoin esiintyä myös samaisessa puistokonsertissa, jossa Graffit-yhtye sai pulloja yms. niskaansa, vaan eipä esiintynyt, koska poliisi kielsi. Kiellon syynä oli poikien esiintymisasut; kaupungilla ei saa kulkea naamioituneena. Toinen poliiseista oli kysynyt, että ovatko pojat ajatelleet minkälainen vaikutus tämmöisella on nuorisoon!!! Niin muuten, toinen poliiseista on joskus ollut koulussa samalla luokalla kuin eräät Hurman toimittajat. Niinhän se käy.

●●●

Niin, mistähän muuten johtuu se, että tamperelaisista punkbändeistä vain harva saa niin kovaa menoa aikaan kuin esimerkiksi monet edellämainitut. Olisiko syynä tamperelaisyleisön MAHDOLLINEN kritiikittömyys. "Suomen punk-kaupungissa kun tuntuu melkein millainen vain juttu menevän läpi kuin väärä raha (nimiä mainitsematta)... Tää nyt oli tämmöstä heittelyä vaan.

●●●

Valkeakoskelainen SIKA on varsin holja yhtye. Laulusolisti/saksofonisti on aito tyyppi, kuin Juntusen sarjakuvista. Muutenkin Siasta tuli mieleen jonkinmoinen underground-meininki (lokerointia?). Vahinko, ettei Sika saa yleisöltä mitään näkyvää reaktiota. Seuraavalla kerralla, kun menette Sian esitystä seuraamaan, ottakaa mätiä tomaatteja mukaan tai menkää pogoamaan lavan eteen. Joka tapauksessa Sika on mainio yhtye.

●●●

Pirkkalassakin on vastikään perustettu elävänmusiikin yhdistys PILMU. Yhdistys järjesti ensimmäisen konserttinsa 16.9.1979 Pirkkalan keskukoululla, konsertissa esiintyivät seuraavat bändit: Buddy & the Bad Boys, Karanteeni, NHS, Veltto V., Aiwo, Maanvaiva, Ruustukki, Stratus ja Hurma Band.

Joe Strummer (Clash)

Hurmassa piti alunperin olla juttu Ruisrokista '79, mutta juttu jäi vaihdesi, joten tässä vain valokuvia.

DIRE STRAITS: COMMUNIQUE

Once upon a time in the west/News/Where you think you're going?/Communique/Lady writer/Angel of mercy/Portobello Belle/Single handed sailor/Follow me home

Rock'n'rollin ei todellakaan tarvitse välttämättä olla väkevää sahaamista tai persoonatonta massaviindettä; toki kunnon jyry on toivottavaa ja tarpeellistakin, mutta myös lämmin ja herkkä musiikki muodostaa olennaisen osan rock-traditiosta. Dire Straits-yhtyeen musiikki poikkeaa huomattavasti tämän päivän popmusiikin valtasuuntauksista, mielestäni edukseen. Bändin ilmava tyylikkääseen kitarointiin nojaava musiikki on mielenkiintoista, jopa hypnoottista kuunneltavaa.

Dire Straits merkitsee suomeksi pahassa jamassa tai sinnepäin; yhtyeen musiikki ei tietenkään ole pahassa jamassa, va ... niin , jos luet tämän päivän Hesarin/Aamulehden/Demarin/Kansan Uutiset, saat ehkä aavistuksen siitä, mikä on ja millaisessa jamassa. Yhtyeen nimi muodostaa hienon kontrastin LP:n nimellä - Dire Straits/Communique - ehkäpä pojat näin haluavat viitata siihen, että ihmisten välinen kanssakäyminen, kommunikointi, on "pahassa jamassa". No, ihmisten välisissä suhteissa on ollut kitkaa koko kirjoitetun historian ajan, aina joskus piti ja pitää jopa sotia, kun kommunikointi käy vaikeaksi. LP:n nimi -kappale muistuttaa meitä siitä, että loppujen lopuksi ihmisen elämä kokonaisuudessaan on kehittymistä ja opettelemista, kommunikointia oman itsen ja ympäristön välillä. Ja, kunpa voisimme sanoa jokaisesta vastaantulijasta, että "his communicating is gonna come clean/he thinks what he say/he is saying what he means/.

Dire Strait ei syytä ketään eikä mitään ns. yhteiskunnallisista epäkohdista, rocklyriikalle nykyään varsin tavanomainenyhteiskuntakritiikki ei Dire Straitsin sanailussa ole sijaa saanut. Jotensakin lämpimästi ja hienovaraisesti LP:llä tuodaan esiin se, että ihmisten ongelmistahan yhteiskunnan epäkohdissa on kyse. Ongelmat eivät ratkea, jos olemassaolo käsitetään pelkästään materiaalisen edun tavoitteluksi, kerskakulutus tai muu neuroottinen korvikointi ei lopultakaan ole ihmistä varten. Where do you think you're going/don't you know it's dark outside/where do you think you're going/don't you care about my pride/Where do you think you going/you got no way of knowing/you have no place to go.

Knopflerin veljesten kitarointi on ilmeikästä, paikka paikoin lähes räjäyttävän hypnoottista musisointia - miehillä on taiturimainen, yksinkertainen, ilmava soittotyyli. John Illsley (basso) ja Pick Withers (rummut) työskentelevät hieman taka-alalla, mutta heidän soittonsa nivoutuu erinomaisesti kokonaisuuteen ja tukee vankasti kitaristien leijailevaa svengiä. Kokonaisuudessaan LP on teknisesti hyvin onnistunut ja tunnelmaltaan lämmin - mitä vielä voisimme hyvältä rocklevyltä vaatia?

A.H.

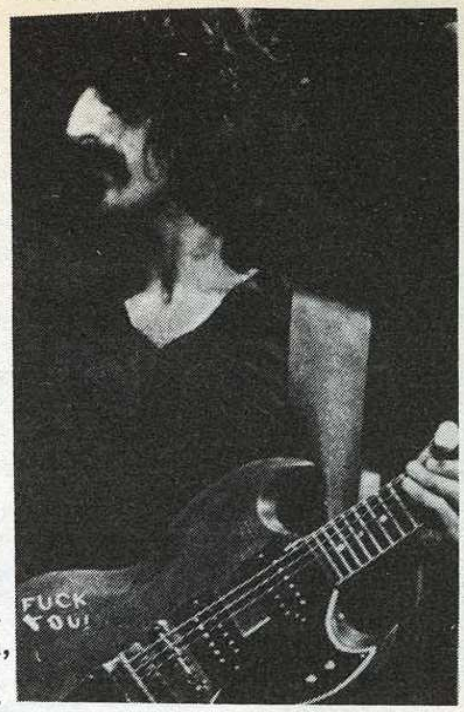

FRANK ZAPPA IHMETTELEE, ETTÄ ONKO SUOMESSA MIKAEL WILKU LISÄKSI VIELÄ JÄLJELLÄ TOINEN ZAPPA-FANI ???

FRANK ZAPPA: SHEIK YERBOUTI

Ihave been in you/Flakes/Broken hearts are for assholes/I'm so cute/Jones crusher/What ever happened to all the fun in the world/Rat tomago/We've got to get into something real/Bobby Brown/Rubber shirt/The Sheik Yerbouti tango/Baby snakes/Tryin' to grow a chin/City of tiny lights/Dancin fool/Jewish princess/Wild love/Yo' mama

Frank Zappa on rock-musiikin historian mielenkiintoisimpia henkilöjä, hän on yksi niistä harvoista 60-luvulla aloittaneista, jotka ovat kovia vieläkin. Zappa ei tosiaankaan ole yhtään kesyyntynyt, hän jaksaa olla yhtä irvokas kuin ennenkin, tästä on osoituksena vaikkapa tämä LP. Kieltämättä Zappa hieman toistaa itseään, mutta minua se ei liiemmin häiritse. Alunperin oli tarkoituksena tehdä Zappasta isompikin juttu, mutta Frank on sen verran värikäs hahmo, hän on uransa aikana tehnyt useita kymmeniä LP-levytyksiä, elokuvia ja vaikka mitä, joten jutun teko osoittautui turhan hankalaksi. Lukekaa vaikka W.Walleniuksen Zappa-tarina vanhoista Musa-lehdistä (8-11.1973).

Sheik Yerboutista on vaikeaa sanoa mitään järkevää, koska se ei ole perinteisessä mielessä mitenkään järkevä. Zappa herjaa, pilkkaa, irvailee kaikkea mahdollista, erityisesti amerikkalaista yhteiskuntaa ja elämänmuotoa, nämä ovatkin aina olleet Zappan mieliaiheita. Tällä levyllä (kuten monilla muilla aiemminkin) Frank heittää herjaa myös tämän hetken musiikki-ilmiöistä; mukana

YJÄLEVYJÄLEVYJÄLEVYJÄLEVYJÄLEVYJÄLEVYJÄ

mukana on mm. hauska punk-parodia ja muutamia maukkaita diskamusaparodioita esim. I have been in you on melko onnistunut, siinä imelä ja vetelä diskoihin sopivaan tyyliin sovitettu musiikki muodostaa hauskan kontrastin piisin sanoitukseen, joka on irstas. Vastaavanlainen piisi on myös Bobby Brown, joka on kuulemma ollut suuri diskohitti (!) erityisesti Norjassa, Ruotsissa, Tanskassa ja tällä hetkellä se soi jatkuvasti Suomen diskoissa... heh heh. City of tiny lights, kolkko kaupunkikuvaus, on levyn parhaita paloja, muissa piiseissä Zappa sitten heittelee herjaa kaikesta mahdollisesta, tarkoituksenaan ilmeisesti on sanoa asioista niin rajusti ja shokeeraavasti, että kuulijan on pakko ruveta ajattelemaan, että mitä helvettiä tämä kaikki oikein on. Lisäksi LP:llä on joitakin instrumentaaliesityksiä, jotka koostuvat lähinnä Zappan selkäpiitä karmivista kitarasooloista.

Zappa on viime aikoina innostunut tekemään levyjä vähän väliä, ja niinpä tämän tupla-älppärin jälkeenkin on ehtinyt ilmestyä kaksi uutta levyä, ja lisääkin on tiedossa; Zappa levyttääuuden LP:n Sham69:n kitaristin Parsonsin kanssa.

Heikki Harma on levystä todennut, että se merkitsee Zappan kohdalla paluuta 60-luvun laatumateriaaliin. Olen Heikin kanssa samaa mieltä; levy yltää lähes Zappan 60-luvun parhaiden levyjen tasolle. Tällä levyllä Zappa on herkullisimmillaan. T.N.

MEAN ONES: SUN ON MUN/EI TEISTÄ TUU TÄHTIÄ

Tamperelainen Mean Ones on tehnyt eka sinkkunsa, ja ihan mukavan sellaisen. Soitto kulkee hyvin, eritoten B-puolen kitarasoolo on hieno, soundit ovat levyllä onnistuneet, Mean Oneseilla on on selvästi oma, muista punkbändeistä erottuva soundi. Poikien meininki on jopa lähellä heavy-musaa, mikä ei välttämättä ole pahasta. Sanoitukset ovat hieman naiiveja, mutta eivät kuitenkaan saa minua tuntemaan oloani vaivautuneeksi , kuten joidenkin uusien bändien pajatukset. Mean Ones on aika outo tapaus siinä suhteessa, että pojat ovat levyllä onnistuneet mukavasti (Rokitin Pistä paremmaksi -kokoelmalla Mean Ones on Räimeen piisien ja Hellhoundin Olet mulle outo-piisin ohella levyn parasta antia), mutta yhtään onnistunutta keikkaa en heiltä nähnyt, ja olen sentään nähnyt Mean Onesin ainakin kuusi kertaa keikalla. Yleensä homma on mennyt plörinäksi hirvittävän volyymin takia, toisaalta myös laulusolisti Börjen liiallinen Sleepy Sleepersmäisyys vie makua esityksistä. Mutta tämä single on ihan jees!

T.N.

POPEDA: HUUMETTA/KOULU

Huumetta on Popedan ensimmäinen single uuden basistin Eppu Lehtisen kanssa, ja ei tästä basistin vaihtoa suuremmin huomaa, Eppu hoitaa hyvin hommansa. Saa nähdä miten popedan käy tulevaisuudessa, ex-basisti Ilpohan on tähän asti säveltänyt ja sanoittanut suurimman osan Popedan piiseistä, ilmeisesti käy hyvin, sillä uusi LP uuden basistin kera valmistuu lähiaikoina. Popeda on hauska, rehtiä rock'n'rollia soittava yhtye. Mitään lyriikan mestareita ei popedat ole, mutta ihan hauskoja juttuja he saavat aikaiseksi, niin kuin tämän singlenkin. Erityisesti A-puolen piisistä voi aistia sen ratkiriemukkaan meiningin , mikä ilmeisesti on studiossa piisiä tehdessä ollut. Soundillisesti tämä on Popedan onnistunein levytys, soitto tosiaan jyrää, niinkuin pitääkin, olisipa LP:llä ollut tämmöiset tukevat soundit. Popeda on riemukas yhtye. T.N

KUVASSA POPEDA VANHAN BASISTIN ILPO AINALAN KANSSA.

VAAVI: UHOAN VOIMAA/MIHIN JÄI PUNK

Juuri Uhoan voimaa tuntuu lapsellisine ja mahtipontisine uhoamisineen luonnollisella aloitukselta Vaavin levytuotannolle. B-puolen piisi on myös aika väkevä, varsinkin kertosäe, jossa Vaavi tiukkaa sydäntäraastavasti: Mihin jäi punk? Vaavi on tällä hetkellä todella raisu uuden aallon bändi, ja tulevaisuudessa se tulee olemaan paljon muutakin.

Jumbo

KOHDUSTA HAUTAAN TUOMARI NURMION JA KÖYHIEN YSTÄVIEN KANSSA

Tuomari Nurmion ja ystävien LP:stä pidän kovasti. Se on mukavan ehyt kokonaisuus ja kuitenkin mukavan vaihteleva. On kepeätä rockabillyä ja countrya (Likainen tusina, Hän on täällä tänään) on surullista balladia (Oi mutsi, mutsi) on tylyä rock'n'rollia (Just siks), on Bo Diddley-tyyliä (Älä itke Iines), on twistiä (Valo yössä) ja niin edelleen. Kurja matkamies maan on varmaa hienoin suomeksi tehty blues. Aiemmin singleil-

URMA ARVOSTELEE HURMA ARVOSTELEE HURMA ARVOSTEL

lä julkaistuista piiseistä on tällä albumilla melkeinpä miellyttävämpiä versioita.

Jumbo

Rokitin kokoelmalla (PISTÄ PAREMMAKSI) minua innosti lähinnä Mean Ones-yhtyeen biisit; Paha mies, Muusikot huiputtaa teitä ja Olen hulttio. Paha mies on aika erikoinen ja lapsellinen purkaus mieheltä, jota ihmiset luulevat pahaksi, mutta joka itse asiassa tahtoo näille pelkkää hyvää. Muusikot huiputtaa teitä on tyhjentävä selvitys musiikin tilasta nykyään: "Kaikki soittaa vanhoja tai sitten kopioituja ..." Sanoitus on karussa toteavuudessaan kerrassaan myhäiltävä. Olen hulttiostakin voi löytää muutakin kuin huumoripuolen. Piisi heijastaa varmaan aika monien nuorten tunteita nykyään;

"Mä en oo koskaan tehnyt mitään
mä en oo koskaan tehnyt mitään
miks helvetissä pitäisikään
Taidan olla hulttio,
hyödytön mitätön hulttio,
totean vaan kuinka asiat on,
tilanne on toivoton"

Kuviot ovat Mean Onesien piiseissä välillä aika tuttuja, mutta ei se juurikaan häiritse, sillä kaikkihan on jo tehty, niinkuin Muusikot huiputtaa piisissä todetaankin. Mean Onesien soitto on mukavan tuhtia, joskin yhteissoittoon kaivataan inansa tiukkuutta. Börje laulaa varsinkin Muusikot huiputtaa tyylikkäästi. Börje on hyvä laulusolisti, joskin välillä antaa Sleepy Sleepersien kusettaa itseään häiritsevästi. Odotan mielenkiinnolla, mikä on Mean Onesien seuraava siirto.

Jumbo

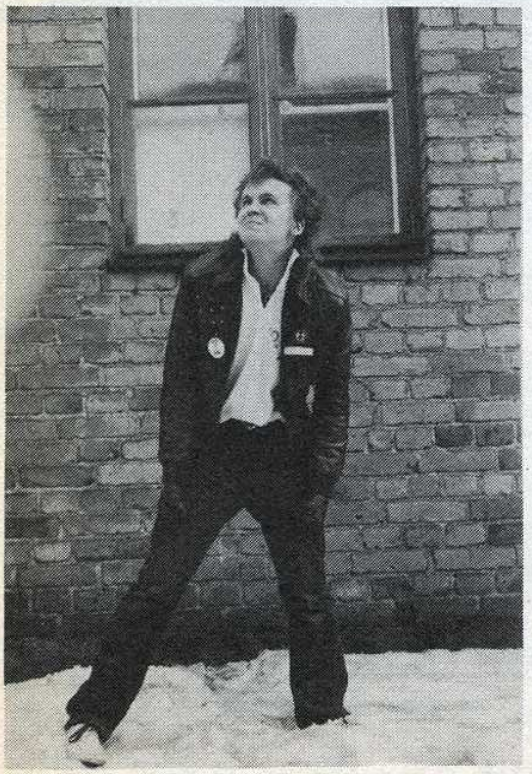

Punk-Börje

Niin kuin huomasitte, on näissä arvosteluissani haukkunut juurikaan ketään. Otin vain mukaan yhtyeitä, joista pidän. Kuitenkin pitäisi minun mielestäni päästä siihen, varsinkin uusi aalto piireissä, että voisi sanoa suoraan sen, mitä esityksestä ajattelee. Mutta ilmeisesti kriitikot ovat saaneet jo niin paljon sapiskaa punk-bändeiltä, ettei enää uskalleta sanoa rehellisesti mielipidettä. Toisaalta on niin paljon tyhjänpäiväisiltä tuntuvia bändejä, joista ei kerta kaikkiaan keksi mitään sanottavaa. Jos jostain bändistä ei todellakaan yhtään välitä, on sen touhu paras jättää useimmiten kokonaan vahvistamatta. Mutta useille bändeille on tehty ja tehdään hallaa poskettomalla kehumisella.

Jumbo

Ei muuten pidä paikkaansa, tarv. T. Nenkä

PS. MUISTAKAA OSTAA MYÖS MUITAKIN ALA-KULTTURI-LEHTIÄ KUIN HURMAA JA PUIKKOA

HIUSRASVAPUTKI SEIKKAILEE

HELSINGIN RASVAPUTKI OSA II SEIKKAILEE

NÄIN SIIS KÄVI...

SITÄ ENNEN PUTKI OLI TAVALLINEN ÖLJYKANISTERI ESSON HUOLTAMOLLA.

MUTTA MITÄ SITÄ ENNEN

KERRAN KANISTERI KYLLÄSTYI JA LÄHTI SEIKKAILEMAAN.

MATKALLA KOHTI SUURTA TUNTEMATONTA HÄN NÄKI LEHDEN.

KUIN RASVATTU SALAMA KANISTERI KIISI KOHTI.

MIKÄ HUUMORINTAJU?

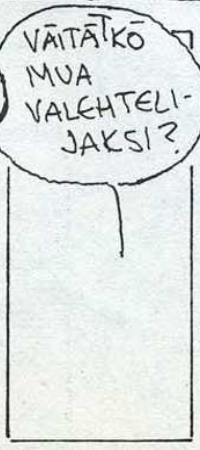

SEUR. PÄIVÄN LEHDESSÄ:

SILLÄ AIKAA KANISTERI OLI PÄÄSSYT SISÄLLE
KOHTA SE ALKAA
HYVÄÄ ILTAA KAIKKI. TÄLLÄ KERTAA ILLAN PÄÄESIINTYJÄ ALOITTAA
EI HÄN TÄÄ OO VIRTANEN! TÄÄ ON TIENSTI JOKU HIPPIBÄNDI!
SITTEN ÄKKIÄ JOKU TARTTUI TAKAA PÄIN JA...
...TÄYSOSUMA!
ARGH.
SITTEN NE MUUT ALKOI NAURAMAAN KUN SILTÄ LENSI LASIT JA PÄÄ OLI IHAN VERESSÄ.
VOI ITKU
MUKAAN OLI EKSYNYT JOKU IHAN KAUHEE RASVAPÄÄ
SE EI NÄHNYT LASIEN TAKAA MITÄÄN JA
RASVA OLI TUKKINUT KORVAT JA SE LUULI ETTÄ LAVALLA OLI TEDDY JA THE TIGERS.
SOITA DANCING SHOES!
SITTEN JOKU KEKSI KANISTERIN
POK!
JUMALAUTA MISSÄ SE KANISTERI ON. SAATANA. MÄ SYÖTÄN SEN SILLE...
MUTTA KANISTERI OLI JO KAUKANA POISSA...
SILLÄ SE KUULI ÄÄNEN JOHDATTELEVAN:
"UTU PTRUI TÄNNE PROTUI"

Rokit RECORDS ESITTÄÄ:

UUSIMMAT HURMAAVAT Rokit-SINGLET (+EP)

TAMPEREEN "ILKIÄT YHDET" VAKUUTTAVAT: SUN ON MUN
ROKIT VD3

SALON VAAVI KYSYY: MIHIN JÄI PUNK JA KERTOO: UHOAN VOIMAA
ROKIT VD5

LEGENDA JO ELÄESSÄÄN, BEAT THE MEAT LAULAA MAASEUTUA JA LÄNTTÄ SYDÄMEEN KÄYVÄSTI
ROKIT ITEP 02

UUSIN HURMAAVA Rokit-LP

RÄIME: OTTAA PÄÄHÄN - KATALA MAAILMA
HELLHOUND: OTA MUT UUDESTAAN - OLET MULLE OUTO - ELÄMÄ
ESA TOIVONEN JA RANTAPALLO: KAUNIS POP-PIISIPOPPIA PELISALILLA - RANTAPALLO - LIISAN VIULU
MEAN ONES: PAHA MIES - MUUSIKOT HUIPUTTAA TEITÄ
UNOHDA EILA: MAROKKO - PITKÄT JÄÄHYVÄISET - MARI JUANA

ROSK 1

ORIGINAL RECORD$

Kerholehti ON ILMAINEN 8/79

ORIGINAL RECORDS on pääasiassa edullinen levykauppa, mutta meillä on myös LEHTIÄ!
Ensinnäkin: pyydä ILMAINEN kerholehtemme, joka kertoo hurjan laajasta valikoimastamme rockin, popin, countryn, soulin, bluesin ja jazzin alalta!
Soita numeroon 931–38124 tai käy hakemassa se myymälöistämme, jotka ovat TAMPEREELLA Aleksis Kiven katu 10:ssä, KOUVOLASSA Pohjolantorilla, KUOPIOSSA Haapaniemenkatu 19:ssä ja LAPPEENRANNASSA Kauppakatu 25:ssä!
Postimyyntiä harjoittaa osoite Original Records, Aleksis Kiven katu 10, 33210 Tampere 21

HUULI

HUULI eli »kansan sarjakuvalehti» oli ilmestyessään kovasti pidetty ja sen lakkauttaminen oli ikävä asia. Eipä siis ihme, että sarjakuvan ystävät yhä edelleenkin janoavat Huulen vanhoja numeroita. Iloksemme voimme tarjota OR-jäsenille vanhoja huulia seuraavasti:

1/76 2/76 ~~3/76~~ 4/76 3/77 ~~11/77~~
5/77 ~~6/77~~ ~~7/77~~ 9/77 10/77

Huulet maksavat 4 mk/kpl

LINTU®

CENNEN TULILINTU

Linnun n:o 3/79 maksaa 4:50

PAHKASIKA 7

– HUONO LEHTI –

5:–

MYYNNISSÄ MYÖS ORIGINALISSA (SÄÄLI). JOS TODELLA PÄÄTÄTTE MASENTUA JA TILATA PAHKIKSEN, KULKEE SE LEVY-TILAUKSEN MUKANA HYVIN. PELKKÄ PAHKIS KANNATTAA TILATA VITOSELLA OSOITTEESTA: KAJO-PRODUCTIONS, PAHKASIKA, BOX 38, 00501 HKI 50.

Avaamattoman säilykepurkin syöminen on vaarallista. Lääkintöhallitus

5,–

Pahkasika seiska on 5 mk halpa

FOLK & Country

SUOMALAINEN KANTRILEHTI

Jokaisen folkin ja countryn harrastajan kännyyn Folk & Country!
Numerot 1/79 ja 2/79 ovat vain 3 mk!

GLAD ALL OVER

Pop-nostalgiaa: 60-luvun levykeräilijät yhtykää yhteen!
Glad All Overin n:o 3/79 maksaa ainoastaan 3:–

HILSE

Hilseestä pölähtävät vieläkin numerot 2/79 ja 3/79 hintaan 4 markkoo niin että raikuu...

OSTA
R-KIOSKISTA
ITSELLESI

SOUNDI

JA LUE
TOSI
ASIAA